

૫૫૨૭

‘ જા આવને તઆલા ’

હદીયતુલ મુસ્લેમીન;

યાને

મુર્રીયાતે દીન.

કર્તા, મીર સેયદ અલી

છપાવી પ્રગટ કરનાર

સેયદખનુ ખીન સેયદ અમીર કાદ્રી

‘બીલીમોરીઆ’

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં અક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

સર્વ હક કર્તાએ સ્વાધીનમાં રાખ્યા છે. મુરત.

“ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
ગંગારામ આત્મારામ પંડીતે છાપી.

૧૦૦૦ નકલ

સને ૧૩૧૧ હીજરી

સને ૧૮૬૪ઇ.

કીંમત રૂા. ૦-૭-૦ સાતઆના

દીખાયો

હાલના જમાનામાં મુસતમાન ભાઈઓ દીનની કંઠવણીમાં લદન પછાત પડેલા છે. અને દીની કીતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જો કે તેના તરજુમો ઉરદુ, ફારસી ભાષાઓમાં થયેલા છે, તોપણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી, પોતાના મનહુબથી ખિલકુલ નાવાકેર છે, એ ઘણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફના કેટલાક મુસતમાન ભાઈઓ પોતાને મનહુબી ઈદમ નહીં શીખતાં, ઘણા જણા ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે, અને શીખે છે. તેથી જો મનહુબી કીતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાયેલી હોય, તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઝોળખી જહાલતના અંધારામાંથી બહાર આવી શકે; એમ ધારી તથા કેટલાક ભાઈઓની માંગણી ઉપરથી, હાલમાં મેં આ રીસાલો ઉરદુ જમાન અને ગુજરાતી હરફમાં લખ્યો છે.

આ રીસાલામાં જમાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે કે બાણખરા ઉરદુ જમાન ખોલી જાણે; અને એ જમાન ખોલવાનો જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારીપેઠે

સમજી શકે છે. એમાં અરખી આવતો દાખલ કરી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખાઈ છે; પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીના ફોનિક્સ અક્ષરોના ઉચ્ચારમાં ઘણો ફરક છે. તેથી ગુજરાતીમાં ખરાબર લખી ઉચ્ચાર કરવો એ મુશ્કેલ છે તો પણ ઘણાક ‘કલ્પાને શાંતિ’ પઢી જાય છે. તેઓ સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે સમજ પડે એ પ્રમાણે બધાને જાણવું રાખી છે. તો પણ જે તદ્દનજ નાવાકેશ છે તેને સમજ નજ પડી શકતી હોય, તેણે કોઈ જાણનાર પાસે સમજ લેવી, એટલે મતલબ હોમલ થશે.

મ. ૧૨ રીસાલામાં ફોનિક્સ ક્રીટિકોની જે મદદ લીધી છે, તેથી તેના બનાવનારનો ઉપકાર માનું છું; અને ખોલ ઘણીએક સુચના મારા..... તરફથી કરવામાં આવી છે, તેથી તેમનો ઘણો આભારી થાઉં છું.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે, તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશે. અને સેવકને દર ગુજર કરશે એવી મારી વિનંતી છે. કેમકે માનુસ માત્ર ભુલથી ભરેલું છે. અને કોઈથી ભુલ નજ થાય, એમતો બનવું મુશ્કેલ છે.

જાગ્રી સેવક અલ્લી

આ રીસાલામાં અરખી આવતો વીજેરે દાખલ કરેલું

છે માટે બીજી ક્રિતાઓનાં પંડે એની તાઝીમ કરવી; અને
જે દાહ એની બેખદગી કરશે, તે ગુનાહગાર થશે.

તા. ૩૦ છેવટ ત્રણ વર્ગને વીનંતી કરવાની કે આ
ક્રિતાબ લખી છપાવવા અગાઉ એની કીમત માત્ર રૂ. ૦-૫-૦
રાખેલી પરંતુ લખતા માંડયા પછી કેટલીક મહત્વની
બાબતો દાખલ કરવા જે સી જડી આવવાથી તે દાખલ કરવા
વીચાર થયો. તેમ કરતાં આતું કદ વધી જવાથી છપામણી
વીગેરે ખર્ચ વધી પડવાથી એ ક્રિતાબ હવે પછી થનાર
ગ્રાહકોને કબુલ કરેલી કિંમતમાં આપવાને બની શકતું નથી
તેથી દીલગીર છીએ. હાલ એતું કદ વધી જવાથી એની
કિમત રૂ. ૦-૭-૦ (સાત આના) લેવા ઠરાવ્યું છે. વેલ્યુ
પેએબલથી મંગાવનારે મનોચોઈરનો ખર્ચ પોતાને શીર
સમજવો.

કર્તા

સેહરીરતે કીતાબે હાજા 'હદીયતુલ મુસ્લેમીન.'

ખાખત	નંબર	ખાખત	નંબર
ઠસલા નગા પદલા રૂકન		ખયાન મકરૂહાતેનમાજ	૪૩
કલમબે શહાદત.	૨	ખીમારકી નમાજમે	૪૫
કુસરા રૂકન નમાજ	૧૦	મુમાફરીકી નમાજમે	૪૬
કુઆએ કુતુત	૧૫	નમાને જુમઅ	૪૭
અતહીયાત	૧૬	નમાને હરદન	૫૦
ખયાને વઝુ	૧૭	નમાને તરાવીહ	૫૨
નવાકીસે વઝુ	૧૮	ખયાને નમાને આશુરા	૫૫
ખયાને તમમુમ	૧૯	ખયાને નમાને વહ-	
ખયાને ગુસલ	૨૦	જન્નુદ	૫૫
નમાજકે ફરજોંકા ખ-		ખયાને નમાને જનાજ	૫૬
યાન	૨૩	તીસરા રૂકન જકાત	૬૨
વાનેખાતે નમાજ	૨૬	સદકએ ફીતર	૬૬
ખયાને જુજતે નમાજ	૨૯	ખયાને કુરખાની	૬૭
ખયાને જમાઅત	૩૧	ચોથા રૂકન રોજએ	
ખયાને હિમામત	૩૨	રમજાન	૬૮
ખયાને અબાન	૩૩	પાંચવાં રૂકન હજ	૭૨
ખયાન તરકીખમે ન-		ખયાને અકીકા	૭૩
માજ પરહનેકે	૩૫	ખયાને મુતફર રકાત ને	
ફરકહાએ નમાને મદ		યતેં આર ફાતેહા આ-	
આર અવરદ	૪૨	ર કુઆ	૭૪

(૬)

સહીહ નામા

ગલત	સહીહ	સંજ્ઞા	સતર
ચહારમ	ચહારમ	૨	૧૫
પંજમ	પંજમ	"	૧૬
મુશ્સીલ	મુશ્સીલ	૩	૭
અત	અત	"	૧૩
શશમ	શશમ	"	૧૫
ફતમ	હફતુ ન	"	૧૬
મોહ મદ	મોહ મદ	૬	૨૦
મુતલખ	મુત તલી પ	૭	૧
આમ.લકે	આમાલકે	"	૧૮
ફજ ફી	ફજરફી	૧૦	૧૦
તખાલા	તખાલા	૧૨	૧૭
કનુત	કનુત	૧૫	૯
દાને.	દાનો	૧૭	૧૨
ચીજસીં	ચીજીસે	"	૧૪
પાના	પાની	૨૦	૨
સાખ	સવાખ	૩૨	૨
આમાન	આમીન	૩૬	૧૦
અલ્લા	અલ્લા	"	૨૦
ન લાહા	નલ્લાહા	૬૦	૧૩

ગલ ૧	સહી ૩	સર ૧	સર ૨
મહાનેકા	મહાનેકી	૭૦	૧૬
ઝેકા	ઝેક	૭૧	૧૪
બરી	બરા	"	૧૬
રોજેક	રોજેકી	"	૧૭
દાન	દીન	૭૨	૨
દાઠકે	દાઠકે	૭૪	૬
મુરદેકા	મુરદેકી	૭૫	૧૫
કરનેકા	કરનેકી	૭૬	૮
દોના	દીના	૭૭	૧૨

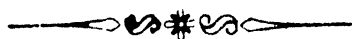
હઠી ચતુલ મુસ્લેમીન, યાને ઝુરરીયાતે દીન.

બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

“આલહુમ્મેહા હી દલાહે આલા નવાલેહી
વસ્સલાતો વસ્સલામો આલા રસુલીહી મોહમ્મ
મહ્દોન વઆ લીહી વ અસહાબીહી અજમહ્દન”
અથ અહીં જો સમજો તુમ ઈસ પાતકો કે મુસલમાન હોના
બહી • નેઅમતકે, જો કોઈ મુસલમાન હુવા, દુનયામેંલી
ઉપર રહમત હો. ઈયાર આકેબતમે બડે બડે દુનિયાદતમે
પાવે, ઈયાર બીજા મુસલમાન હુએ જોઈ ઇબાદત કુચુલ નહીં
ગેની, ઈસો વાસ્તે હર ઇનસાન પર લાઝીમ હુએ, કે પહેલે
ઈમાન ઈયાર ઈસલામકે મસાબીસ સીખે. ઈયાર અપની અપ-
લાદ ઈયાર સખ ઘરકે આદમીઆંકુ સીખાવે, તો મરનેકે બાદ
નબત અન્નબસે પાવે. ઈયાર નહીંતો બહોત અઘ્રાબ દેખેગા,
ચહુબી ઈયાર ઉસકે ઘર વાલેબી,

અખ તુમ મસાઇલ દીનકે દીલસે મુતે. પઝી પઝી
 હીતાળેાં મોતેખર સે નીકાલ કર બ્યાન કરતાહું. —ફરમાયા
 “રમુલે ખુદા સલ લદલા હે। અલેહે વઆલી
 હી વસદલમ”ને, કે ખુનયાદ ઈસલામકી પાંચ ચીઝે હે.
 અવ્વલ ‘કલમા શહાદતકા’, દુસરે ‘નમાઝ’, તીસરે
 ‘જકાત’, ચવથે ‘હજ’, પાંચવીં ‘રોઝે રમજાનકે’.

ઇસલામકા પહેલા રૂકુન—કલમે શહાદત.

‘અવ્વલ કલમે તૈયબ, લાઈ લાહા ઇલ લદલાહો
 મોહમદર રમુ લુદલાહ’—દોયમ કલમે શહાદત. અશ
 હુદો અન લાઈલાહા ઇલ લદલાહો વાહદહુ લાશરીક
 લહુ વઅશ હુદો અન ના મોહમ મદન અવદોહુ વ
 રમુલો. સૈયુમ કલમે તમજીદ, મુખહા નદલાહે વલ
 હુમદો લીદલાહે વલા ઈ લાહા ઇલ લદલાહો વદલાહો
 અકખર વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇદલા ખીદલા હીલ
 અલી ઇલ અલમ—ચહારમ કલમે તવહીદ, લા ઈલાહા
 ઇલ લદલાહો વાહદહુ લાશરીકલહુ લહુલ મુલકો વલ
 હુલ હુમદો યોહુબી વ યોમીતો વહોવા હૈમુન લા
 યમુતો વલા યનામો વલા યફુતો અખદન બે યદે હીલ
 ખેર વહોવા અત્રા કુદલે શેઇન કહીર—પંજમ કલમે

૨૬ કુરે, અહીં હુમ્મા ધનની આઉળે બેકા મીન અન
 ઉશરેકા બેકા શેઅન વ અના આલમો બીહી અસતગ
 ફેરોકા લે માલા આ લમો બીહી તુખતો વરજતો અ
 નહો વ અસલમતો વા કુલો ધનની અશહુદો અન
 લાઇ લાહા ઇલ લહીહો વાહદહુ લાશરીક નહુ વાઅશ
 હુદો અન ના મોહમ મદન અબ દોહુ વ રસુલો
 (ઇમાને મુફ્સલ.) આમનતો બીહીહો વ મલા એક
 તીહી વ કેતો બીહી વ રો સો લીહી વલ યોમીલ
 આબેરે વલ કદરે ખય રીહી વ શર રીહી મીન હીહો
 તઆલા વલ બાસે બા દલ મોતે હક (ઇમાને મુજમ્મીલ)
 આમનતો બીહીહો કમા હોવા બે અસમા ઈહી વ
 સીફાતેહી વ કબીલતો જ મીઆ અહકામીહી અશ હુદો
 અન લાઇ લાહા ઇલ લહીહો વાહદહુ લાશરીકલહુ
 વાઅશ હુદો અનના મોહમ મદન અબદોહુ વ રસુલો
 -શશમ કલમે અસતગફાર, અસતગ ફીરહી હીલ અશ
 મીલ લશ લા ઈલાહા ઈલાહુ અલ હૈયુલ ફૈયુમ વઆ
 તુબો ઇલેકા મીનજ જન્ બીલલશ લા આલમો ધન નકા
 અનતા અહામુલ ગુયુબ યા ગફર રજ જુનુબે બે રહ-
 મતેકા યા અર હમર રાહેમીન-હફતમ કલમે સૈયદુલ
 અસતગફાર, અહા હુમ્મા અનતા રખમી લા ઈલાહા
 ઈલા અનતા ખલક તની વ અના અબદોકા વ અના
 અહા અહુદેકા વ વાઅ નેકી મસ તતાતો આઉળે

ખેડા મીન શગરે મા સનાતો અબુ ઓ લકા બે નઅ
મતેકા અલઈ યા વ અબુઓ બે જનબી ફગ ફેરવી ફ
ઇન નહુ લા યગ ફે ફજ જુનુબા ઇલા અનતા બે રહ
મતેકા યા અર હુમર રાહિમીન'.

અબ સુનો તુમ પેહલે કલમેકે માએને ફર્જ ચહી હે
મુસલમાન પર હેકે જખાનસે ઇકરાર કરે, ઓર દીલસે સઅ
જાને, કે પયદા કરને વાલા સારી જહાનકા એકહે, અલાહ
ઉસકા નામ પાક હે, કોઈ ઉસકા શરીક નહીં, સબ બડાઈયાં
ઓર કમાલ ઉસીકો હે, ઓર વોહ સબ એબોસે પાકહે કીસી
કાગમેં કીસીકા મોહતાબ નહી. ઓર સબ ઉસકે મોહતાબ
હેં સબ ચીજોંકી ઉસે ખબરહે. એક જરરાં ઉસમે છુપા
નહી, 'ઉસે સબ ચીજોંકી કદરત હે, જો આહે સો કરે. કોઈ
ઉસકે હુકમકો ફર નહીં સકતા. ઓર જોકુછ બંદ કામ
કરતે હેં, ભલા યા ખુરા બલકે જો દુનીયામેં હોતાહે
સબ ખુદાકી તકદીરસે હોતાહે. ખુદાને પેહલેહી મુકરર કર
રખ્યાથા, કે ફલાનેસે ફલાને વકત અયસા અયસા હોગા
ઓર ઇમાન લાવેકે ફીરસ્તે બંદ ખુદાકે હેં પયદા હુએ
નુરમે પાક હેં ગુનાહ નહીં કરતે. જસ જસ કામપર ખુદા
ને મુકરર કર દીયાહે ઉસપર કાયમ હેં. ન મરદ હેં ન
અવરત ખાતે પીતે નહીં, ખુદાકા જુક ઉનકી હંદગીહે

ગીનતી ઉનકી ખુદાકે સીવા કોઈ નહીં જનતા. ઉનમે
 આર ફીરસ્તે ખહોત નામ વર હે. **‘અખદલ’** કે કીતાબે
 ખુદાકી આર હુકમ ખુદાકે, પેગંબરોંકે પાસ બાંધા કરતેયે
 ૧ **‘માકાઇલ’** કે રોજ ખુદાકે હુકમસે ખંદાંકુ પોંહચાતેહે
 આર મોંહકી તૈયારી ભી કરતેહે. **‘ઇસરાફીલ.’** કે સુર
 મોંહમે લીચે ખડે કયામતકે દીન કુકેંગે. **‘ઇઝરાઇલ.’**
 કે મરતે વકત જન નીકાલતેહે. આર ઇમાન લાવે, કે
 ખુદાને કીતાબે પેગંબરોંકુ બેજહે, **‘તવરેત’** હજરત મુસા
 પર **ઇનજીલ**, હજરત ઇસા પર **ઝબુર** હજરત દાઉદ
 ૨ પર, **કુરાન** હજરત મોહમદ મુસતશ પર, અલેહી સ્
 લા તે: વ સ્લામ, આર બાજી કીતાબે, આર પેગંબરોં પ
 ર, જોકુછ ખુદાકી કીતાબોં મેં લીખા હે, સખ હકહે. ઉસ
 પર ઇમાન લાવે. આર ઇમાન લાવે, કે ખુદાને ખંદાકી
 હીદાયત કે વાસ્તે દુનયામેં પેગંબરોંકુ બેજ, આર હુકમ
 કીયા કે જસ રાહ પર પેગંબર ચલેં ઉસી રાહ પર ચલો:
 ૩ તો દીન દુનયા તુમહારા દુરસ્ત રહે. જો કોઈ દુસરી રાહ
 ચલેગા, દાજખી હોગા. સખ પેગંબર ખરહક હે, આર
 ગુનાહોંસે પાક. આર સારી ખુદાઈસે અફજલ હે. ઉનકે
 દરજેકો કોઈ નહીં પોંહંચતાહે. અવ્વલ પેગંબર હજરત
 ૪ **‘આદમ’** હે ખાપ સખ આદમીઓંકે, ઉનકે પીછે અવલાદ

સે ઉનકી ઝોર ખહોતસે પેગંબર હુએ. ગીનતી ઉનકી ખુદાક માલુમ હે. આઝેર સબસે પીછે ફુનયામે હજરત 'મોહમ્મદ મુસતશ' સબ લલાહો અલેહે વ આલીહી વ સલમ આચેહે ઝોર પેગંબરી હજરત પર ખતમ હુધ પર નુર હજરતકા સબસે પેહલે પયદા હુવાયા. ઇસી વાસ્તે હજરત સબ પેગંબરોંકે સરદાર હે, પયદા હુએ મકકે શરીફ મેં, જબ આલીસ ખસકે હુએ, તબ ખુદાકી તરફસે પેગંબરી મીલી. ઝોર કુરાને શરીફ ઉતરના શુર હુવા, ફીર તેરાં ખરસ મકકે શરીફમેં ઝોર રહે, વહાં મેરાજ હુધ. હજરત 'અબ્દુલ' ખુરરાક બેકર આચે. હજરતકો સવાર કરકે મસજદ અકસામેં લે ગયે. ઝોર વહાંસે સાતવેં આસમાન પર હજરત તશરીફ લે ગયે. અર્શ ઝોર કુરસા સબ કુછ દેખા. ઝોર બેહસ્ત ઝોર દાનખકી લી સેર કી ઝોર ઉસ રાતમેં બડી બંડી નેઅમતેં ખુદાકી તરફસે પાઈ ઝોર પાંચોં નમાજ લી વહાં ફર્જ હુધ. ફીર જબ હજરત તીરપન ખરસકે હુએ, ખુદાકે હુકમસે મકકે શરીફસે મદીને પાકમેં આવે. દસ ખરસ વહાં રહે, જબ તીરસઠ ખરસકે હુએ વફાત પાઈ. ચુનાયે મજરે શરીફ હજરતકા વહાં ખના. 'આર કુરસી હજરતકી ચેડે'.

'મોહમ્મદ', ખીન 'અબ્દુલ્લા', ખીન 'અબ્દુલ

મુનદસખ', ખીન 'હાશમ', ખીન 'અખદ મુનાફ'.

ઝોર ઇમાન લાવે, કે મરનેકે પીછે આદમી કે પાસ દા ફીરસ્તે 'મુનકર', 'નકીર,' આકર સવાલ કરતે હુએ રખ તેરા કોનહે! મુરદા અગર બાઈમાનહે, જવાબ ઉનકો દેતાહે. રખ મેરા અલાહ દીન મેરા ઇસલામ. ઝોર એ શખ્સ રસુલ ખુદાકેહે. હમારે વાસ્તે ખુદાકે હુકમ લેકર આચે. ફીર ઉસ મુરદેપર ખુદાકી રહમત હોતીહે. બેહસ્તકી તરફ દરવાજા હિસકે વાસ્તે ખોલ દેતે હે, ઝોર ને ચેહ મુરદા બેઈમાન થા, મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા. હરખાર કેહતા હે, મેં નહીં જાનતા. ફીર ઉસપર અજબ સખત કરતેહે આજ દરવાજા દોનખકી તરફ ખોલ દેતેહે ઝોર ઇમાન લાવે, કે કયામત આની ખર હકહે. ઉસદીન હજરત ઇસરાફીલ સુર ફુકેંગે, આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે ફટ જાવેંગે, ઝોર ફટ કર ગીર પડેંગે ઝોર પહાંડ ઉડતે ફીરેંગે, જેસે રૂધકે ગામે. ફીર આસમાન ઝોર સારા જહાન ફના હોગા. જબ ફુસરી ખાર સુર ફુકેંગે, નકીર કહ મોજુદ હોજાએગા, મુરદે જોરોસે નીકલેંગે, ઝોર તરાજુ અમલકી ખડી હોગી ઝોર નામે આમલકે ઉનકે હાથોમેં દંગે, ઝોર હિસાબ કરેંગે, હાથ પાઉં ઉસકે ગવાહી દંગે, કે ભલે કામ કીચેથે થા ખુરે. ઝોર દોનખકી પીઠ પર પુલ સરાત ખડા હોગા.

ખાલસે ખારીક ઝોર તલવારસે તેજ ઉસપર સખક ચલનેકા
હુકમ હોગા. નેક અયસે ચલે જાઈ જો, કે જયસે ખોજસી,
યા જયસે ખાવ યા જયસે ઘોડા તેજ. ઝોર ખાઝે ખ્યાદાંકી
તરેહ ઝોર બહોતસે દાજખમેં કટ કર ગીરંજો. ઝોર ઇમાન
લાવે કે, હક તઆલાને હજરત પેગંબરકો હોને કવસર
દીયારે, પાની ઉસકા શહેદસે મીઠાહે, ઝોર દુધસે ઝીયાદા
સુફદાહે, કહે ઉસકે બહોતહે, જયસે આસમાનકે તારે. હજરત
‘રસુલે ખુદા સલ લલા હો ચલેહે વસાહમ’ ઉસપર
બેઠકે, કયામતકે દીન અપની ઉમ્મતકો પાની પીસાવેંજો.
જો કોઈ પીએગા ફીર ખ્યાસા નહોગા. ઝોર ઇમાન લાવેકે,
હજરત **‘રસુલે ખુદા’** ઝોર સારે પેગંબર ઝોર અવલીઆ
ઝોર નેક આદમી શકાયત ગુનાહગારોંકી કયામતકે દીન
કરેંજો ઝોર ઇમાન લાવે, કે મુસલમાનોકા બહી બહી નેમતોં
બેહસ્તમેં મીલેંગી, ખાનેકો મેવે, ઝોર પીનેકો શરબત,
ખીદમતકો હુરેં ઝોર ગીલમાન, રેહનેકો મકાન અચ્છે અચ્છે
સખસે બહી નેઅમત બેહસ્તમેં દીદાર ખુદાકા હે. કે અ-
પને ફજલો કરમસે મુસલમાનોંકો નસીબ કરેગા. ઝોર
કાફીરોંકો દાજખમેં બડે બડે અજબ હેંજો. આગ, સાંપ
બીચ્છુ, ગરમ પાની, તથોદ્રો જુજુર, કાંટે, બદખુકે મકાન
ઝોર બહોતસે અજબ હેં.

—હકતઆણા દુન્યાસે સાથ ઇમાનકે ડિઠાવે, ઐર સખ મુસલમાનોંકો અજ્ઞાપસે બચાવે. ઐર ઇમાન લાવે, કે, નેકછ કુરાન ઐર હદીસમેં બેહસ્ત, દાનખકા અહવાલ ઐર અગલી પીછલી ખાતેં લીજખીહેં સખ હકહેં, ઐર ને ખાત મવાફીક શરેકે હે હક હે. ઐર ને ખાત ખીલાફ કુરઆન ઐર હદીસકે હે, સખ ખાતેસ હે, ઐર ખુરીહે. ઐર હર મુસલમાનપર લાજમ હે, કે હજરત 'રંસુલે ખુશી' કી ખુશીકે વાસતે હજરતકી અહલે ખેત ઐર અજવાબે મુતહ હરાતસે ઐર હજરતકે ચારેં સે મોહખખત ઐર એતેકાદ રખખે. ઐર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફજલ ઐર બેહતર સમજે, ઐર ઉન સખકી તાજીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેંસે સુને, "રદો અફ્લાહે. અજહે." કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બડી તારીફ હે. ઉન સખમે હજરત 'અબુબકર' હજરત 'ઉમર', હજરત 'ઉસમંન', ઐર હજરત 'અલી', ઇન સખકી તાજીમ કરે. કયુંકે હજરતને ઉનકી બહોતસી ખુબીઆં બયાન કીહેં. દોસ્તદાર ઉનકા બેહસ્તી ઐર દુશ્મન ઉનકા દાનખી હે. 'રદો અફ્લાહે. અજહુમ અજ મહન' ઇન સખ ખાતોં પર એતેકાદ કરકે, હક જાનકે પકકા મુસલમાન હોકે, મસલે વજુ ઐર નમાજકે મીઝિ. ઐર નમાજ કે સારી ઇબાદતોંમેં અફજલ બેહતર રજ ખુદાકા સમજકે.

પાંચો વહત નમાજક જમાઅતસે અદા કરે. ઓર સુરતીસે કબી તર્ક ન કરે. ફરમાયા 'રસુલે ખુદા' સલ લલાહે અલેહે વસલ્લમને જો કોઈ મહાફજત ન કરે, નમાજ પર ન ઉસે ગુર હો ન હુજ્જત, ન નજત. ઓર હો વોહ શખ્સ દીન ક્યામત કે સાથ કારન, ઓર ફીરઉન, ઓર હામાન, ઓર અખી ખીન ખલફકે. ઓર ફરમાયા હુજ્જતને કહો તુમ 'અપની અવલાદ કે નમાજ કરે, જખ સાત ખરસકે હોં, ઓર જખ દસ ખરસકે હોં, મારકે નમાજ પરહાવ.

દુસરા રૂકુન ઇસલામકા નમાજ.

જમાજ ઇજરફી ૪ રકાત (૨ દો સુન્નત, ૨ ફરજ) ૨ દો રકાત સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકા તયને સુન્નત રસુલીલાહે તઆલા સુન્નતલ ફજરે મુ ત વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહે અકબર.

૨ દો રકાત ફરજકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકા તયને સલા તલ ફજરે ફરદુલાહે તઆલા ફર્દ હાજલ વકતે "ઇક તદેતો યે હાજલ ઇમામ"* મુ ત વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ

કાબતીશ શરીરકે અલાહો અકબર.

નમાજઝોહરકી ૧૨ રકાત (૪ રકાત સુન્નત, ૪ ફરજ, ૨ સુન્નત, ૨ નફીલ)

૪ રકાત સુન્નતકી નૈયત

“નવેતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકાતીન સલા તઝ ઓહરે સુન્નતા ફરસુલીલાહે તઆલા . . . સુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતાલ કાબતીશ શરીરકે અલાહો અકબર”

૪ રકાત ફરજકી નૈયત.

“નવેતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકાતીન સલા તઝ ઓહરે ફરદુલાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે. # “ઇકે ત હેતો બે હાજલ ઇમામ” મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતાલ કાબતીશ શરીરકે અલાહો અકબર.”

* * એ નિશાનીકે અંદર લીખા હુવાહે, વોહ આગેમ મામ ફરજ નમાજમે હો તબી પરહે, ઓર અગર એકલા નમાજ પરહતાહો તો ઇતના છોડકે નૈયત પરહે. ઇસી તરફ તમામ ફરજોંકી નઘયતોંમેં અમલ કરે. ઓર એહ ફકત ફરજ નમાજકે વાસ્તેહી હે. અગર ફરજમેં આપ ઇમામ હોવેતો “ઇકિત હે તો બે હાજલ ઇમામ” લીખાહે, વહાં “અના ઇનામુન લેમન હદરા” પરહે.

૨ રકાત સુન્નતકી નૈયત.

“નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા રકા તયને સલા તઝ ઝોદરે સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીઝ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

૨ રકાત નફીલકી નૈયત.

“નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા રકા તયને સલા તઝ ઝોદરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીઝ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાઝ અસરકી ૮ રકાત. (૪ રકાત સુન્નત, ૪ ફરજ)

૪ રકાત સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકાતીન, સુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મલાતઝ અસરે મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીઝ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૪ રકાત ફરજકી નૈયત.

“નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકાતીન સલાતઝ અસરે ફરદુલાહે ત આલા ફરદ હાજલ વકતે
“મકત દેતો એ હાજલ મમામ” મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીઝ કાબતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.”

નમાજ મગરેમકી ૭ રકાત. (૩ રકાત ફરજ, રસુન્ન ત, ૨ નફીલ)

૩ રકાત ફરજકી નૈયત. —

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા સલાસા રકાતીન સલાતલ મગરેમે ફગ્દુલ્લાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે *ધક્રિત દેતો ખે હાજલ ધમામ" મુ ત વજ જેહુન ઇલા જેહુતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨ રકાત સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકાતયને સલાતલ મગરેમે સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ ત વજ જેહુન ઇલા જેહુતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

૨ રકાત નફીલકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકાતયને સલાતા નફીલ મગરેમે મુ ત વજ જેહુન ઇલા જેહુતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

નમાજ ઇશાકી ૧૭ રકાત. (૪, રકાત સુન્નત ૪ ફરજ, ૨, સુન્નત ૨, નફીલ, ૩, વીતરેવાજેબ, ૨, નફીલ.)

૪ રકાત સુન્નતકી નૈયત

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરખા

રકાતયને સલાતલ ધર્શાએ સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા અ
ત વજ નેહન ઈલા નેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો
અકબર.

૪ રકાત ફરજકી નૈયત.

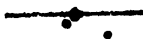
નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા અરબા
રકાતીન સલાતલ ધર્શાએ ફરફલાહે તઆલા ફરફ હાજલ
વકતે *ધકત દે તો બે હાજલ ધમામ" અ ત વજ નેહન
ઈલા નેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨ રકાત સુન્નતકી નૈયત

નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા રકાતયને
સંસાતા બાદલ ધર્શાએ સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા અ ત
વજ નેહન ઈલા નેહતીલ કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨, રકાત નફીલકી નૈયત.

નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા રકાતયને
અલા તા નફીલ ધર્શાએ અ ત વજ નેહન ઈલા નેહતીલ
કાખતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૩ રકાત ❀ વીતરે વાળેખડી નૈયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા સલાસા
રકાતીન સલાતા વીતરે હાનેહીલ લયલે બાદલ ધશાએ મુ ત
વળ નેહન ધલા નેહતીલ કાખતીશ શરીરેતે અલ્લાહે અકબર.

૨, રકાત નફીલહી નધંચત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકા
તયને સલાતા નફીલ ધશાએ મુ ત વળ નેહન ધલા
.. નેહતીલ કાખતીશ શરીરેતે અલ્લાહે અકબર.

+દુઆએ કનુત.

અલ્લા હુમ્મા ધનના નસ્ત ધ નોકા વ નસતગ
ફરોકા વનુ મેનો ખેકા વ ન તવકકલો અલેકા વનુસુની
અલેકલ ખેર વ નશ કોરોકા વલા નક ફરોકા વ નખલ-
ઓ વ નતરોકો મધં યફ જ્જેરોકા અલ્લા હુમ્મા ધયાકા
નાખુદો વ લકા નોસલ્લી વ નસજ્જેદો વ ધલયકા નસઆ
વ નહફદો વ નરજુ રહમેતકા વ નખશા અન્નખકા ધનના
અન્નખકા ખીલ કફ ફરે મુલ હેક.

* રમજનમેં તરાવીહકે અંદર વીતર ઈમામકે સાથ પ-
રહે, ઉસ વકત જહાં બાદલ ધશાએ લીખાહે ઉસકે પીછે “ધક
તદે તો ખે હાજર ઈમામ” સાથ મીલાકે પરહે.

અત્ત હીયાત.

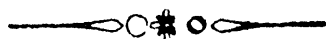
અત તહી યાતો લીલાહ વસ્સત વાતો વત તૈએબાતો
 ઓરસતામો અલેના ઐયો હન નખીઓ વ રહ મતુલ્લાહે
 વ બર કા તહુ અસ્સત્તામો અલેના વ અલ્લા ઈબા દીલ્લા
 હીસ સાલે હીના અશ હદો અન જા ઇલાહા ઇલ લ-
 દલાહો વાઅશ હરો અનના મોહમ મદન અબ્દોહુ વ
 રમુલો. (૬૩૬) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મોહમ મહીવં
 વ અલ્લા આલે મોહમ મહીન કમા સલ લય્લા અલ્લા
 ઇબરાહીમા વ અલ્લા આલે ઇબરાહીમા ઇન નકા હગીદુન
 મજ્દ અલ્લા હુમ્મા બારેક અલ્લા મોહમ મહીવં વ અલ્લા
 આલે મોહમ મહીન કમા બારકતા અલ્લા ઇબરાહીમા વ

+ એક દુઆએ કવુત ઇશાફી નમાઝમે વીતરફી તીસરી
 રકાતમે અધ્ધમદો ઓર, દુસરી સુરત, પઢકે રકાત તોડકે
 શીર બાંધે, ઓર એક દુઆ પઢે. આઠ રકુમે બને.

* અન હીયાત હર નમાઝ કે કાયદેમેં ખાલ ફર્જ હો ખાલ સુન્નત,
 ખાલ નગીલ કે પઢે. અગર હો રકાત હો, તો પુરી અત્ત હી યાત
 પઢે. ઓર સત્તામ ફેરે. અગર તીન, યા ચાર રકાત હો, તો
 પેલ્લે હો રકાત પઢકે, કાયદેમેં એકકે અન હીયાત પઢે, લેકાન
 ૬૩૬, ઓર દુઆએ માસુરા ન પઢે. ઓર દુસરે કાયદેમે
 તમામ પઢે.

અથા આલે ઇખરાહીમા ઇન નકા હમીદુન મજીદ (હુઆએ
મામુરા.) અથા હુમ મગ ફરલી વલે વાલે દહઆ વલે
મન તવા લદા વર હમ હોમા કમા રખખના ની સગી
રવં વગ ફરીલા હુમા લે જમી ઇલિ મોમે નીના વલ
મોમેનાતે વલ મુસ્લે મીના વલ મુસ્લે માતે અલ અહી-
યાથે મીનહુમ વલ અમવાત યે રહ મતેકા યા અર હમર
રાહેમીન.

ખયાન વઝુકા.

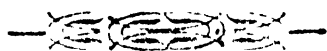
‘વઝુકી નેયત’—“નવેતો અત અત વદ દઆ લેઈસ
તેઆહતીસ સલાતે તકર રોખન ઇલલાહે અઆલા’

વઝુકે ફરજ આરહે.—એક, મોંહ ધાના માથેકે ખા-
લોં સે ફૂડીકે નીચે તક, આર દોનોં કાનો તક. દુસરે-દોને
હાથ ધાના કોહનીયોં તક. ત્રીસરે-ચોથાઈ સરકા મસાહ કરના
ચોથા-દોનોં પાડે ધાના ટખ્ખનો સમેત. ઇન આર ચીજસોં
અગર ખાલ ખરાખર લી સુખા રહે વઝુ સહીહ નહો.

તરતીખ વઝુકી—સુન્નત યુહે કે ઉપગ લીખી હુ
નેયત આર “બીસમીલા હીર રહમા નીર રહી”
પઢકે દોનોં હાથ પેહોંચોં તક ત્રીન ખાર ધાવં, ફાર ત્રીન
કુશી કરે, મીસવાક સમેત આર ત્રીન ખાર નાકમેં દાહને

હાથસે પાની ડાલકે બાઈં હાથસે નાક ઝાડે. ઐરતીનબાર
 મોહ ઘાવેં ઐર તીનબાર દોનો હાથ કોહનીઓં સમેત
 ઘોઝ, ઐકબાર સારે સરકા મસાહ કરે, કાનોંકા મસાહ
 કરે. ઐર તીનબાર ટખનો સમેત દોનોં પાઉં ઘાવેં;
 વઝુ તમામ હુવા. વઝુ કરતે હુએ કતમા રાહાદતકા
 પહે. —“અશ હદો અન લા ઇંજાહા. ઇંજ લલાહો વહ
 દહુ લા શરીકલહુ વ અશ હદો અનના મોહમ મદન
 અબદોહુ વ રમુજો” અથા હુમ મજ અલની મી નત
 તવવા બીના વજ અતની મીનવ મુત તહ હેરીના સુ-
 બહા નકલા હુમમા વમે હમદેકા અસતગ ફરોકા વા તુબો
 ઇલેક.” —વઝુ કરતે હુએ ફુતયાકી ખાત કરની મકરહહે,
 ઐર બહોત પાની ડાલના પુરાકે.

નવાકીસ વઝુકે.

જો નજસત આદમીકે આગે પીઝે સે નીકલે વઝુ
 ઢુટ જાએ. ઐર લહુ ઐર પીપ નીકલકે બહે વઝુ ઢુટ
 જાએ ઐર ચીત ચા કરવટ લગાકે યા તકયા દેકે સોએ
 વઝુ ઢુટ જાએ. ઐર જો કાંચદા બંદાબરત નમાજકેમેં સો

જય, ખડા ચા રુચ્છમેં, યા સોનદેમેં યા બેડાહો, વચુ
નહીં દુટા, જો ઠીલા ન હુવા હો. ઝોર જો નશા પીકર મ-
સ્તહો, યા બીમારીસે ગશીહો, યા બગાયત ઝર્ધહો, યા
બાવલાહો, વચુ દુટ જાએ. ઝોર નમાઝમેં ફેહકહા કરનેસેલી
વચુ દુટ જાતાહે.

ખયાન તય મુમકા.

તય મુમકી નૈયત—“નવેતો અન અત યમ મમા લે રશ
“ઇલ હુદસ વલ ઇસતેબા હતીસ સલાતે તફર રોખન
ઇલદીહોત આવા”-અગર નમાઝીકુ પાની ન મીઝ એક કોઝ
ભર દુરો, યા બીમારીસે પાનો ખત્ત કરતાહો, યા ઇદનામેં
નમાજ જાનેકા ખવડહો, પાક મીટ્ટી પર તય મુમ કરકે ન-
માઝ પરહે. હરગીઝ નમાઝ તરકં ન કરે.—તરતીબ તય મુમકી
—પેહલે નૈયત કરકે દોનોં હાથ જમીન પર મારકે મોંહ પર
મલે, ફીર હાથ જમીન પર મારકે દોનોં હાથોંકુ કોહનોંચોં
સમેત મલે, ઝોર અયસી તરેહ મલે, કે છતના મોંહ હાથ
ધોના ફરજ હે. સબ જગે હાથ પહોંચે. ઝોર અગર હાથમેં
અંગુડી હો ઉસે ભો હીલાવે. તય મુમ ગુસત ઝોર વચુકા
એકસાહે. જયસા આદમી વંચુ ઝોર ગુસતમે પાક હોતાહે,

તપ્તમુમસે ભી પાક હોતાહે. બે વીસવાજ નમાઝ. ઓર કુરાન પરહા કરે, જખ તલક પાની ન મીલે. જખ પાના મીલા, તપ્ત મુમ દુટા. ઓર છન ચીજ્જેસે વચુ દુટ જાતાહે, ઉનહી સે તપ્ત મુમ દુટ જાતાહે. અગર ખદન યા કપડા નાપાકહે, ઓર પાક કરને વારતે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝ ફરજ પરહે પર જો સબર કે મુવાફક કપડા પાક મીલે, ઓરે કપડે નાપાક ઉતારકે નમાઝ પરહે.

ખયાન ગુસલકા.

એહ તેલામકે ગુસલકી નૈયત..

નવેતો અન અગ તસેલા + 'મીન ગુસલીલ એહ તેલામે' મીન રગ ખતીશાયતાને ધમતે સાલલ લે' અમ રીઘાહે તઆલા વ તહારતલ લીલ ખદને લે ઇસતેબા હતીસ સનાતે વ રફ ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નૈયત.

નવેતો અન અગ તસેલા "મીન ગુસલીલ જનાબતે" ધમતે સાલલ લે અમ રીઘાહે તઆલા વ તહારતલ લીલ ખદને લે ઇસતેબા હતીસ સનાતે વ રફ ઇલ હદસ

+ ઉપર એહ તે લામ ઓર 'જનાબત', કે ગુસલકી નૈયત

ગુસલ કે અંદર ફર્ન ત્રીન ચીજે હેં. કુદલી કરના બાકમે પાની ડાલના, સારે બદન પર એકબાર પાની બહાના. પર મુસત ચુંદે, કે પેહલે હાથ ધોએ, ઓર નાપાકી બદન સે દુર કરે, ફીર વઝુ કરે. ફીર બદન પર પાની બહાવે— ગુસલ છામ્મસે ફળ હોતાહે. દાનાં પર મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠા બદન પર યા કપડે પર મની યાવે, ગુસલ ફર્નહે, એહ તેલામ યાદહો ચા નહો. પરજો એહ તેલામ યાદ હો ઓર બદન પર યા કપડે પર અસર ન યાવે, ગુસલ વાગેબ નહીં. અગર ઓરતકે પાસ યેઠા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર યેસા લીયા, ઓર વચસીહી ઓર શહ-વત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજ કેહતેહે. ઉસકે નીકલને

લીખીહે મગર 'હયજ,' યા 'નીફ્રાસ' યા 'જુમાઅ,' યા 'ખદ,' યા 'એહરામ' કા ગુસલ હો, તો ડુપુર લીખી હુધ તમામ નઇયત પરહના, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ' એહ તેલામ, લીખ્યા હે, વહાં અગર હયજ, કા ગુસલ હો તો 'મીન' ગુસલીલ હયજ,' અગર નીફ્રાસકા હો તો મીન ગુસલીલ, નીફ્રાસે ઓરઅગર જુમાઅકા હોતો, 'મીન ગુસલીલ જુમાઅતે' અગર ખદકા હો તો. મીન ગુસલીલ ધદે, અગર એહરામ, કા હો, તો 'મીન ગુસલીલ એહરામે.' ઇસ તરેહ પરહે, ઓર બાકીકી તમામ નઇયત પૂરી કરે.

સે ગુસલ વાળેખ નહીં હોતા, પરંતુ હાથ લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઓર લજજત દેખે ગુસલ વાળેખ હુવા. ઉલમા ફરમાતે હેં કે જો ધનસાન સોતા ઉઠા ઓર નાઈને પર તરાવત મજીડી પાઈ, ઉસે ચાહીએ કે એહ તીયાત કે વારતે ગુસલ કરલે. જખ ઓરત હયઝ ઓર નીફકાસસે પાકલો, ઉસપર ગુસલ વાળેખ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે તીન દીન હેં, ઓર છઆદા દસ રોજ હેં. ઈસ મુદતકે અંદર છસ રંગકા લહુ નીકલે, વોહ હયઝહે. જખ સુફેં પાની આચા હયઝ હો ચુકા. ગુસલ કરકે નમાજ પરહે. જનનેકે પીછે જખતલક લહુ નીકલે, નમાજ મોકુફ કરે. જખ ખુશ હોજએ નમાજ પરહે. જો લહુ ચાલીસ દીનસે આગે ચલા ગુસલ કરકે નમાજ પરહે. હયઝ ઓર નીફકાસમેં નમાજ ન પરહે, ઓર રોજ ન રખે. જખ સુખ જયે નમાજકી કળ નહીં, પર રોજે છતને ખાવેં, ઉતને કંજ કરે. ઓરતસે હયઝ ઓર નીફકાસમેં છમાઅ કરના હરામ, ઓર ઇસ્તે હાઝમેં રવાહે ખેવઝુ વાલેકો કુરાન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ પરહના રવાહે. ઓર હાજતે ગુસલ વાલેકો દાનો ખાતે રવા નહીં, ઓર મસજીદમેં જના ભી રવા નહીં ઓર કામે શરીફકે ગીદ ફીરના ભી રવા નહીં.

બયાન નમાજકે ફરજોંકા

ફર્જ નમાજકે તેરા હેં. સાત બાહેર નમાજસે હેં, ઝ્યાર
 છે અંદર નમાજકે. બાહેરકે સાત ચેહુહેં —અવ્વસ પાકી બદ
 નકી, ફસરી પાકી, કપડેકી, તીસરી પાકી જાએ નમાજકી. ચોથી
 સતર ઢાંકના, પાંચવે વકત પર નમાજ પરહની. છઠે કીબલે
 કી તરફ ખડા હોના. સાતવેં નૈચત નમાજકી દીલમેં કાની
 યાને છમેં સમજનાકે ફજરકી નમાજ ફરજ પરહતાહું, નૈચ
 ત જખાનંસે જુરુઝ નહીં ચાહે કરે યા નકરે. અગર આદમીકે
 બદનમેં ફાડાહે, યા જખમહે, ઝ્યાર હર વકત ખેહતાહે, યા
 કીસીકા હર વકત પેશાબ ટપકતાહે, યા બાવ મુરતીહે, બંદ
 નહીં હોતી યા દરત બંદ નહીં હોતે, યા નકસીર ચલતીકે
 બંદ નહીં હોતી, અયસા આદમી હર નમાજકે વકત વસુ
 તાજ કીયા કરે, ઝ્યાર બેખતર નમાજ પરહા કરે. નમાજ
 તરક નકરે. ઝ્યાર ફીર જખ વકત નમાજકા ગયા વસુ દુગ્રા
 મદકો સતર ઢાંકના નાકસે જાનુ સમેત ફરજહે, ઝ્યાર અવરત
 આજાદ બીબીકો સારા બદન ઢાંકના ફરજ હે, સીવા મુંહ
 ઝ્યાર દાનાં હથેલી ઝ્યાર દાનાં પાઉકે, ઝ્યાર બાંદીકો પેટ
 ઝ્યાર પીડસે ઘુટનો સમેત ઢાંકના ફરજહે, ઝ્યાર બાકી મુસ્ત

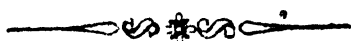
હબ્બે. છતના સતર ફર્જે, ઉસમેંસે જ્નેનસે અનુકી ચોથાઈ નમાનમેં ખુલજવે, નમાન હુટ જવે. જયસે ચોથાઈ રાનકી, યા ચોથાઈ જકરકી, યા ચોથાઈ ચુતકી, યા ચોથાઈ અવરતકે સરકી, યા કહીં ઝોર ખુલજવે નમાન ફાસેદ દોવે. છસે કપડા મુચરસર ન હોગા, નમાન પરહે તરકે ન કરે, કે નમાન કે તરકકા બગા અબજબ હે. છમે પગડી, જાતા, કરતા, મુચરસર હો ઉમે દોપાસે, યા અફેલી હજરસે નમાન મકરહહે, સવાબ કમ હોજના હે પર નમાન જતી નહીં, જ્ને સતરે ફર્જે હકાહો અગર નમાજ જગલમેં એસે મકાન પર હોકે કીબલા માલુમ નહો, જહરહો યા અધેશી રાનહો, ઝોર કોઇ આદમી ન મીલે કે છસે પુછે, એસી જધે સોચ કરે, છસ તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે ઉસી તરફ નમાન કરે, બગેર સોચકે નમાન દુસ્ત નહીં. ઝોર જ્ને કઇ આદમી હેં હર આદમી અપની સોચ યાને કીયાસ પર નમાન કરે. વકત નમાન્નેકે મશહુર હેં - પર મુસ્તહબ યું હે, કે મુખ્હોકી નમાન જરા અવ્વલ વકતસે ઉપર કરકે પરહે, કીરાઅતસે પરહે. ઝોર જ્નેહરકી નમાન ગરમીયાંમે જરા ઉપરસે પગદે ઝોર મગરેબ કી નમાન અબરકે દીન ઉપર કરકે પરહે. ઝોર ઇશાકી નમાન બડી રાત ગયે પઢે. ઝોર બાકી નમાનેં અવ્વલ વકત પરહે, બેહતર હે. છસ વકત મુરજ નીકલે, ઝોર છસ

વક્ત દો પ્રહર ખરાખર. ઓર જસ વક્ત સુરજ છુપે નમાજ પરહની દુરસ્ત નહીં; ન ફરજ ન નફીલ, ન નમાજ જનાનેકી ન સીજદા તીલાવતકા; પર જસને અસરકી નમાજ ન પ રહીહો નાચારીકો સુરજકે છુપનેકે વક્ત પરહ લે સુખહોકી નમાજ પીછે, સુરજ નીકલનેસે પેહલે, ઓર અસરકી નમાજ કે પીછે, સુરજ છુપનેસે પેહલે, નફીલે પરહની મકરહહે; પર કજા નમાજ જાયજ હે.

••• છે ફર્જ અંદર નમાજકે ચેહ હે—અવ્વલ તકબીરે ત હંરીમા યાને “અલ્લાહુ અકબર” કેહકે નમાજ શુર કરની દુસરે ખડે હોકે નમાજ પરહની તીસરે કીરાયત યાને નમાજ પરહનેજે કુછ કુરાને શરીફ પરહના ચોથે ફક્રઅ પાંચ વેં દો સીજદે હર રકાતમેં કરને. છઠે કાયદે આગિર નમાજકે અંતહૈયાત કી ફૂદર ખેઠના.—ફર્જ ઓર વીતર ખેઠકે પરહના ખગેર ‘ખીમારીકે સહીહ’ નહીં, ઓર સુન્નત ઓર નફીલ ખેઠકેલી જાયજ હે. પર ખડે હોકે પરહના બહોત સવાબહે. ચેહ તેરા ફર્જ નમાજકે હે, ઇતમેંસે અગર એકલી તર્ક કરે, નમાજ ટુટ જાયે, ફીરકે નમાજ પરહે. ઇમામે આજ ન; સાહેબકે મજહબમેં એક આયતે કુરાન પરહની નમાજમેં ફરજ હે. ઓર એક આયતસે બયાદા પરહના વાજેબહે યા સુન્નત પર ઓર ઇમામોંકે મજહબમેં ‘અ

લલહમ્દ' સારી પરહની ફર્જ હે. કીરાઅત દા રકાત ફરજે
મેં ફરજ હે. ઓર ખાત્રીમેં સુન્નત હે; ઓરજો વીતર. ઓ
ર સુન્નત, ઓર નહીલહો, હર રકાતમેં કીરાઅત ફરજહે.

ખયાન વાજેખાતે નમાઝ

વાજેખ નમાઝકે ચવદા હેં—અવ્વલ સારી અલહમ્દ,
પઢની. દુસરે અલહમ્દ કે પીછે મુરત મીલીહુઘ પરહની. તી
સરે રકુઅ સીજદામેં દર કરની. ચવથે રકુઅ કરકે સી
ધા ખડા હોકે સીજદા જાના પાંચવેં એક સીજદા કરકે
એકકે દુસરા સીજદા કરતા. છઠે દરમીયાન નમાઝકે અત
હૈયાતકે વારતે એઠના. સાતવેં અતહૈયાત દાનોં કાંચદામેં પ
રહની. આઠવેં પુકારકે પઢના જહાં પુકારકે પરહતેં હેં, ઇમા
મકો ઓર આહિરતા પઢના જહાં આહિરતા પઢતા હેં
નખી “અરસાલામુ અલૈકુમ” આખિર નમાઝકેકેહના દસ
વીં દુઆએ કુતુત વીતરમેં પઢની. ગ્યારહવાં છે છે તકબીરેં
દાનોં ઇંકી નમાઝમેં પઢની. બારહવીં ચાર રકાત ફરજમેં
મેં રા રકાત અવ્વલકો કીરાઅતકે વારતે મુકરર કરના. તેર
વીં જો ફરજ બારબાર હર રકાતમેં આતે હેં ઊસમેં ર
આચત કરની. ચવથવીં હર વાજેખમેં તરતીખ નીગાહ ર

ખની .સખ વાળેખ અવદા હુએ. ઇતમેંસે અગર જરૂર કર
કે એકલી તરક કરેગા નમાજ જતી નહી, પર નીહાયત મ
કરહ હોતીર; આર જતનેકે પાસ હોજતી હે વાળેખ હેકે રફ
કે ઉસ નમાજકો પઢલે. આર જો ઇન વાળેખોમેં એક યા
જઆદા એકસે જુલકે તરક કીયા, આર આખર નમાજકે સીજદા
સહુકા કરલીયા નમીજ સહીહ હુઇ આર જો સીજદા સહુકા ન
કીયા વાળેખ હેકે નમાજ ફરકે પરહે આર જો ફરકે નમાજ
ને પરહી ફરજ ઉતર ગયા. પર વાળેખકે તરકસે મુનાહ સ
રપર રહા સીજદા સહુકા ચેહ હેકે જખ આખરકી અતહી
યાત પઢ ચુકે સલામ ફરકે દા સીજદા કરે, ફીર અતહીયાત
દરદ ફુઆ પઢકે સલામ ફરે. લાજમ હે હર મુસલમાન જ
રકે અલહુમ્દ આર કઈ સુરતે કુરાનકી આર જો અીજકે ન
માજકે અંદર પંહી જાએ ખુબ સહીહ કરકે યાદ કરે, આ
ર નહીંતો ગુનાહગાર હોગા, ખલકે ખાજી ગલતીયાંસે નમા
જ જતી રહેગી. અગર અલહુમ્દસે પેહલે જુલકે યા એક
આયત પઢ ગયા, સીજદા સહુકા વાળેખ ગોગયા, જો અલ
હુમ્દકે પીછે સુરત પઢના જુલ ગયા તીસરી યા ચોથી મેં અ
લહુમ્દ કે પીછે પરહલી આર સીજદા સહુ કરે. હામામ પર વા
ળેખ હેકે દા રકાત સુખ્હ આર મગરેખ, આર ઇશા આર
જુમા, આર ઇદન આર તમામ તરાવીહ મેં કીરાઅત પુકારકે પઢે

આદા પઢતાહો ચા કઝા. અગર ભુલકે આહેરતા પઢે સીજદા સહુકા કરે. ઓર અકેલા આદમી મુખતારહે આહે ઉન નમા ને કો પુકારકે પઢે ચા આહેરતા, અગર વકત પર પઢતાહો પુકારકે પઢના અછછાહે. ઓર ને અકેલા કઝા પઢતાહો આ હેરતા પઢે, પુકારકે જાયેજ નહીં. ઓર એકર અસરની ન માનમે ઓર દીનકે નફીલોમે સખ આહેરતા પઢે, પુકાર કે જાયેજ નહીં અગર દારકાત પરહુકે અત્તહીયાતકે વારતે ખેડના ભુલ ગયા જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા ખેડ જાયે. ઓર અત્તહીયાત પઢે ઓર સીજદા સહુકા લાજમ નહીં ઓર ને સીધા ખડા હોગયા ફીર નખેઠે, આખેર નમાજ કે સીજદા સહુકા કરે. ઓર ને ખેડ જાયગા મમાજ દુટ જાયગી. ઓર ને ચાર રકાત પઢકે પાંચવીકે વારતે ખડા હોગયા, ઓર અત્તહીયાત ભુલગયા, જખ તલક પાંચવી રકાતકા સીજદા નહીં કીયા ખેડ જાયે, ઓર અત્તહીયાત પરહે ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે નમાજ દુરસ્ત હુઈ, ઓર ને પાંચવી રકાતકા સીજદા કીયા, ફરજ ખાતેલ હુએ ચે નમાજ નફીલ હુઈ; આહીએ અત્તહીયાત પઢકે સીજદા સહુકા કરકે સલામદે. અખ ચાર રકાત નફીલ હુઈ ઓર એક રકાત જાયે હુઈ, ઓર ને આહે પાંચવીકે સાથ એક રકાત ઓર પઢકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ

દે, અબ છેડીં નફીલેં હોજયેંગી. ઓર ચાર રકાતકે પીછે અતહીયાત પઠકે બુલકે પાંચવીં કી તરફ ખડા હોજયે જબ ચાદ આ જાએ યેક જાએ, ઓર સીજદા સહુકા કર કે સલામ દે ઓર પાંચવીં રકાત પઠકે છઠી રકાત ઉસ કી સાથ મીલાકર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દેગા તો ભી નમાજ સહીહ હોગી, ચાર ફરજ દે નફીલ હો ગયે

ખયાન સુન્નતોં નમાજકા.

સુન્નતો મવકેદા નમાજમેં ખારાહે—એક રક્અ ચદ ન યાને દાનોં હાથ કાનોં તલક શુરઅકે વકતે ઉઠાવે ફસરે દાનોં હાથ ખાંધકે નમાજ પઢની. તીસરે “સુ બાહા નકહ્લા હુમ્મા વાએ હુમ્મેકા વ તબાર કબ મોકા વ તઆલા જહદોકા જલાઇલાહા ગેરોકા” પઢના પેહેલી રકાતમેં ચોથેં “આઊમેા ઝીદલાહે મી નશ શયતા નીર રહમ” પેહેલી રકાતમેં પઢના પાંચવીં હર રકાતમેં “ખાંસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ” પરહના. છઠે તકબીરાત ધનલોકાલાતકે કેહમે અને ઉઠતે યેઠે “અદલાહેા અકબર” કેહના સાતવીં રક્અ

એ “સુખહાના રૂખી યલ અમીન” ત્રીનબાર ચા
 પાંચ બાર યાસાત બાર કહેના. આડવી “સમેઅ અહના
 હેં લેનજ હુમેદા, રૂખના લકલ હમદે” કહેના
 નબવી સીજદમે “સુખહાના રૂખી યલ અ.લા.” ત્રી
 નબાર ચા પાંચ બાર ચા સાતબાર કહેના. દસવી
 અત્તહાયાતકે પીછે દરદ ને અત્તહીયાતકે સાથ આગે
 લીખ્યા હુવાકે વોહ પઠના બ્યારહવી અત્તહીયાતમે નેદર
 લીખ્યા હે ઉસકે પીછે નેદુવા લીખ્યા હુધકે વોહ પઠના.
 છમે વોહ દુઆ યાદ નકો કરાનમેસે’ યા હદીસમેસે યાદ ક
 રકે દરદકે પીછે પરકે. બારવી સુરે અલહુદકે આખેર
 આમીન કહેના.—વેહ બારા સુન્નતે મતકીદા ‘નમાજમે
 હેં ઉતકે સીયા ઓર બાઝી ઓજે કીતાબોમે’ સુન્નત
 લીખો હેં. ઓર બાઝેમે મુસ્તહબ. અગર, ચેહ સારી સુ
 જતે નમાજમે બજ લાયા નમાજ કામેલ હુધ, ઓર
 ને ધનમેસે કોઈ સુન્નત તરક કરે નમાજ સહીહ હે; પ
 ર મકરૂહ હોતીહે, ચાને સવાબ ઝમ હોજતા હે. નમાજ
 સુન્નત ઓર નફીલ ઇસવાસ્તે મુકરર હુએ હેં કે ને કર
 ન નમાજમે કુછ વુકસાન યા ‘મલલ હુવા હો’ યા
 મતકે દીન, સુન્નત ઓર નફીલસે પુરી કરદે ઓર ઉ
 .સ શખ્સકી નજત હો, ઇસવાસ્તે હર ધનસાનપર લાજમ

હકે કરજોંકે અદા કરનેમેં ખહોત કોશીશ કરે, સખ મ
 રોખાર છોડકે કરજ અદા કરે અગર નમાજની વકત તંગ
 હો, યા ખોમારીસે નમાજ પરહની મુશ્કીલ પડે, યા સફર
 મેં કાફીલા જતાયો કરજકુ અદા કરશે, ખાકી નમાજકી કુ
 રસત મીલેતો ઉસેભી પરહે, નહીંતો ખયર. કયુકે કયામ
 તકે દીન કરજોંકે તરકસે ખડા અજબ હોગા, પર કરજસે
 કમ, ઐર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુરસા કરે
 , જો. ઝીડકેંગે, પર અજબ સખત નકરેંગે ઐર મુસ્ત
 હબ ઐર નફીલકે તરક કરનેવાલે ખડે દરજોંસે મહરમ
 ..રહેંગે.

ખયાન જમાઅતકા

જમાઅતસે નમાજ પરહની સુન્નતો મવકેદા હે, ખલ
 કે ખાજે ઉલમાને વાજેખ કહાહે. મુસલમાન પર લાજમ
 હે, કે જમાઅતકા તકયુદ ખહોત રખે, અગર જમાઅતસે એ
 ક નમાજ પરહેગા સતાઈસ નમાજોંકા સવાબ પાવેગા
 ઐર કરજ નમાજ મસજીદમે પરહે અમર ઘરમેં યા
 દુકાનમેં પરહેગા એક નમાજકા સવાબ મીલેગા. ઐર
 જો મહદ્દેકી મસજીદમે પરહેગા, પચીસ નમાજકા સવાબ મી

લેગા. ઔર જો જુમેઅકી મશાઈદમેં પરહેગા, પાનસો નમાનકા સવાબ મીલેગા. ઔરજો મસજીદેઅકસામેં પરહેગા, હજર નમાનકા સવાબ મીલેગા. ઔર જો “રમુલ્લેઅલેહુરરસલામ” કી મસજીદમેં પરહેગા, પચાસ હજર નમાનકા સવાબ મીલેગા. ઔરજો કાબે શરીફકી મસજીદમેં પરહેગા, લાખ નમાનકા સવાબ મીલેગા.

ખયાન ઇમામતકા

ઇમામત અચસા આદમી કરેકે સારે જમાઅતકે લોગોમેં ઇંદમ દીનકા જાઆદા રખતાહો, ઔર કુરાને શરીફ ખુબ સહીહ પરહતા હો. અગર જાહેલ ઇમામ હોગા અ પની ઔર તમામ મુકતદીયોંકી નમાન ખાંદેગા. ઔર જો સ રાખસકે મજહબમેં ખલલ હો નમાન ઉસકે પીછે મ કરહ હે ઔર નમાન ફાસેકકે પીછેલી સહીહ પર મકરહ હે. ફાસેક વોહ હે, કે ગુનાહે કખીરા જસને કીયા યા સગીરા પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હે. લડકે નાખાલે ગડે પીછે નમાન સહીહ નહીં, પર તરાવીહકો ખાજે ઉલમાને જાહેલ રખા હે; ઔર ખાજોને નહીં રખા. અ

ગર ઇમામ ખીમારીસે બેઠકે નમાજ પરહુતાહો ઓર મુકતદી ખડે, યા ઇમામ ઉબરસે તચમુમ કરે, ઓર મુકતદી વચુ કરકે પરહે જાઈજહે, ઓર નમાજ સખકી સહીહ હે; સારી સફકે પીછે જુદા હાકે એક આદમી કો ખડાહોના મકરહ હે, ઓર ખહોત પુરા હે. સુવત યુહકે જખતક સ ક અવ્વલ સારી ભર નલે પીછે કોઈ ખડા નહો. ઓર જો સફમે જગા નરહે ચાહીએકે એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દા હોજએ ઉસે એકલા નછોડે. મુકતદી સખ કંધેસે કંધા મીલાકર ખરાખર ખડે હો ખીચમે જગા નછોડે, ઓર પાંવ આગે પીછે કરકે સફકો ખીગા ન કરકે ખહોત પુરાહે.

ખમાન અજનનકા.

અજનન કેહની ફરજેકે વાસ્તે સુન્નતહે, વકત પર પસ હે યા કઝાહો, ઓર મુસાફીર જંગલમેલી અજન કેહકે ન માજ પરહે, ઓર ચાહે નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજજન કહે (અદલાહો અકખર અદલાહો અકખર અદલાહો અકખર અદલાહો અકખર.) સુનનેવાલાભી ઉસીતગેહ ચાર ખાર કહે. જખખાદ મોઅજજન “અરહુદાઅન લા ઇજાહા

ઇલ લલ્લાહે. અશહદો અન લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ”કહે
 મુનને વાલાબી ચહી કહે જખ વોહ કહે અશહદો અન
 ના મોહમ મહર રમુલુદજાહ અશ હદો અનના
 મોહમ મહર રમુલુદજાહ”, ચહલી કહે. જખવોહકહે
 “હેયા અલસ સલાત, હેયા અલસ સલાત” ચહ
 કહે “લાહવજા વજા કુવતા ઇલ્લા ખીદજાહ”
 જખ વોહ કહે ‘અલ્લાહો અકબર, અલ્લાહો અકબર
 લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ’. ચહલી કહે. નેકોઈ ખાદ.
 અનનકે કલમએ શહાદત પરહકે ચહ કુઆ પરહે, વોહ
 કુઆ ચહ હે, (અલ્લા કુઆ રખ્યા હાનેહીદ દાઅ વતીત...
 તામ મતે વસ્સલાતીલ કાએમતે આતે મોહમ મહા નીલ
 વસીલતા વેલ ફીલતા વહ દરજતર રફીઅતા વખ અસહો
 મકામન મહમુદા નીલ લલ વાઅત્ત તહુ વરનેકના શકાઅ
 ત હુ ચોમલ કીયામતા ‘ઈનનકા લા તુખલે ફુલ મીઆદ.)
 હક તઆલા ઉસકે ગુનાહ બખશે ઓર હજરત ઉસકી શકા
 અત કરે. + છસતોર જવાબ અનનકાહે ઉસીતોર જવાબ
 અકામતકા હે. પર જખ મોઅનનન કહે ‘કદકામતીસ
 સલાત’ ચે કહે, ‘અકા મહલ્લાહો વ અદા મહા.’
 અનનકે પીછે કુઆ કરે ને આહે ઉમેદ કુખુલકી હે.

+ ઉપર ને અનન લીખી હુહ હે, ઉસી તરેહ પાંચો વકતો

અયાન તરફીખમેં નમાજ પરહનેકે

અગ્નન મુનકે નમાજકે વાસ્તે આહીસ્તા આહીસ્તા ચલકે આવે, દાડકે નચલે, ઠે પુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેભી દાડકે નચલે, અગર હનિસાન ચાહેકે જલ્દ નમાજ પરહે અયસેં કે છસમેં ફરજ, વાજેખ, મુસ્તહખ અદા હે, ઓર મફરહાતસે ખાલીહો, વોહ નમાજ યુહે, કે અન્નાં કહે, ઓર ઉસકે પીછે અકામત યાને તકખીર હો. ઓર હિયા અસલ સલાત) કે વકત ઇમામ ઉઠે, ઓર હીલકો ખુદા કી તરફ મુતબજ્જા કરકે નીચત કરકે ઓર 'કહ કામતીસ સલાત' કે વકત દાનોં હાથ કાનોંતક ઉઠાકે, (અલાહો અકબર,) કહે, ઓર મુકતદી ઇમામકે પીછે (અલાહો અકબર) કહે. ઓર અવરત મુંઢોંતંલક હાથ ઉઠાએ, આ

કી નમાજકે વાસ્તે અગ્નન કહે, લેકીન સુખ્હોકી અગ્નનમેં (હયા અસલ ફલાહ,) કેહકે ઉસકે પીછે (અરસલાતો ખેશન મીનન નોમ) દોઆર કેહકે બાકી અગ્નન તમામ કરે. ઓર 'અકામત' મેં (હયા અસલ ફલાહ,) કે બાદ દોઆર (કહ કામતીસ સલાત) કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતભી અગ્નનકી તરેહ પરહે, લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્યાહે ઉતનાહી ફરક હે.

૨ દાર્યા હાંથ બાથેકે ઉપર, મરદ નાકસે નીચે ઝોર અવર
 ત છાતીપર બાંધે, ઇમામ આઝમ સાહેબકે મજહુબમેં ઝોર
 ઉલમાકે મજહુબમેં મર્દલી છાતીપર બાંધે, ઝોર (સુબહા
 નકલ્લા હુમા વખે હમદેકા વ તબા ૨ કસમોકા વ તઆલા
 જદદોકા વલા ઇલાહા ગયરોકા.) સબ નમાઝ આહીસ્તા પ
 રહેં, ઇમામહો યા મુકતદી યા અકેલા. ફીર ઇમામ અકેલા
 (આઉન્ને ખીલ્લાહે મીનશ શયતા નીર રજમ, ખીસમીલ્લા
 હીર રહમા નીર રહીમ) આહીસ્તા પરહેં, મુકતદી ફીર ન
 પરહેં, ઇમામ ઝોર મુનકરદ અકેલા 'અમ્મહુમ્મદ' પરહેં,
 ફીર સારે 'આમેન' આહીસ્તા કહેં, ઇમામ આઝમકે
 મજહુબમેં ઇમામ યા મુકતદી, ફીર ઇમામ ઝોર અકેલા
 સુરત પરહેં, ઝોર મુકતદી ચુપકે સુના કરેં જબ ફીરાઅત
 પઠ ચુકે, 'અલ્લાહો અકબર' કહેતા હુવા ફક્રઅમેં જ
 અ, ઝોર મુકતદી ઇમામસે પીછે ફક્રઅ કરેં, ઝોર ઉંગલી
 યાં દાનોં હાથેંકી કુશાદા કરકે દાનોં ઘુટને મઝબુત પકડેં
 ઝોર દાનોં હાથ સીધે રખેં, જયસે કમાનકા ચીલ્લા. ઝોર
 સર કમર સરી હમવાર ખરાખર રહેં, સર ઉંચા નીચા નહો.
 ઝોર (સુબહાના રખ્ખી ચલ અઝીમ) તીનબાર યા પાંચ
 બાર યા સાત બાર કહેં, ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી
 સર ઉઠાકે ખડેહોં. ઇમામ સર ઉઠાનેકે વકત (સમેઅ અલ

હો લેમન હમેદા) કહે, ઓર મુકતદી (રખખના લકલ હમદો)
 કહે, ઓર અકેલા નમાજ દાનોં કહે. ઓર સાહેબીનકે ન
 જદીક ઇમામ ચહી દાનોં કહે, બહોત ઉલમાકા ઇસપર
 અમલ હે. જખ કવમા પુરા કરે અવ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે
 મુકતદી (અલ્લાહો અકબર) કેહતે હુએ સીજદમેં જાવે, પેહલે
 જમીનપર ધુટને ફીર દાનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીખ
 લેકી તરફ કરકે બરાબર કાનોંકે રખજે, ઓર બાજુકો બગ
 • લંસે ઓર પેટકો જાનુસે ઓર પીડલીકો ઓર બાહોંકો
 જમીનસે મરદ દુર રખજે, ઓર અવરત ઇન સખકો મી-
 • લાકે રખજે. ઓર તીનબાર યા પાંચ બાર યા સાતબાર
 (મુખહાના રખખી યલ આલા) કહે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે
 મુકતદી (અલ્લાહો અકબર) કેહતે હુએ સીજદસે સર ઉઠાકે
 અએન તસલીસે બેઠકે બરહેં (અલ્લા હુમ્મગ ફરલી વર હમની
 વહુદની વર જોકની વર ફઅની વજ બોરની) ઓર જો
 સારે કલમે ન પઠ સકે એક યા દો કલમે પરહે ગની
 મતહે. ફીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી (અલ્લાહો અકબર)
 કેહતે હુએ દુસરે સીજદમેં જાયે, તીનબાર' યા પાંચબાર'
 યા સાતબાર (મુખહાના રખખી યલ આલા) કહે. ફીર ઇમામ
 પીછે ઉસકે મુકતદી (અલ્લાહો અકબર) કેહતે હુએ દુસરી
 રકાતકે વારતે ઉઠે. પેહલે માથા નાક ફીર દાનો ધુટને ઉઠાકે

ખડે હાકે જાસતોર પેહલી રકાત પરહીથી દુસરી રકાત પ
રહેં ફીર (સુખહા નકલ્લા હુમ્મા) ઝોર (આઉજો) ન પરહેં.
જબ દુસરી રકાત પરહ ભેં, દાહના પાઉં ખડા કરકે ઉંગ
લીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરેં, ઝોર ખાવાં પાઉં બીછાકે
ઉસકે ઉપર બેઠેં, ઝોર ઉંગલીયાં દાનો હાથકી કીબલેકી
તરફ કરકે દાનો જાનોપર રખકે અત્તહીયાત પરહેં. અગર
નમાજ દુગાનાહે દરદ, અત્તહીયાત પીછે ઝોર ફુઆએ માસુરા.
(જો અત્તહીયાતકે સાથ સામીલહેં) પરહકે, દોનો તરફ સલામ
દેં યાને (અસ્સલામુ અલૈકુમ વ રહ મતુલા) કહે.

એકલા નમાજ સલામકે વકત જમેં યું નૈયત કરકે
સલામ દોનો તરફકે ફીરસ્તોંકો કરતાહું, ઝોર 'ઇમામ યું
નૈયત કરકે સલામ મુકતદીચોંકો ઝોર ફીરસ્તોંકો કરતાહું
ઝોર મુકતદી યું સમજેકે સલામ ઇમામકો, ઝોર ઇધર ઉધર
મુકતદીચોંકો ઝોર ફીરસ્તોંકો કરતાહું ઝોર જો નમાજ તીન
યા ચાર રકાત હે, દો રકાતકે પીછે અત્તહીયાત પરહકે ખડા
હેકે ત્રીસરી યા ચોથી રકાત નીરી અલહુમ્દસે પરહકે, આ
ખિરકે અત્તહીયાતકે પીછે દરદ પરહકે સલામદે. નમાજ
નમાજમેં સીધા ખડા રહે, ઝોર બોઝા દાનો પાંવ પર
ખરાખર રખે ઝોર દાનો પાંવકે બીચ ચાર ઉંગલ ખુલા
રખે, બહોત અવડા ઝોર બહોત તંગ નકરે, ઝોર નઝર

સીજદેકી જઘે પર રખે, ઇધર ઉધર નદેખે ઓર ઇમામકી
 મુતાબેઅત હર ખાતમેં કરે, ચાને રુકમ યા કવમા, યા
 સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી નકરે, કે ખહોત ગુના
 હ હે. નેકોઈ ઇમામસે જલદી કરેગા, સર ઉસકા ગધેકાસા
 હોગા. ઓર કવમા જલસેકો ખુબ અદા કરે, ઓર નહીંતો
 ખડા ગુનાહગાર હોગા, ખસકે ખુદાકે ચોરોમેં લીખા જાયગા.
 ઓર નમાઝકો લાએક હેકે નમાજમેં દીસ ખુદાકી તરફ
 મુત વજહ રખે, ઇધર ઉધર ન લેજાએ કે ખહોત ખુરાહે.
 ઓર જો ખુદા તવફીક દે, ખાદ સલામકે 'આયનુલ કુર
 સી' એકખાર ઓર (સુખહા નક્ષા) તેતીસખાર, (અલહમદો
 લીલાહ) તેતીસખાર ઓર (અલાહો અકબર) ચોતીસખાર
 ઓર 'લા ઇલાહા ઇલ લાહલાહો વહુ દહુ લા
 શરીફા લહુ લહુલ મુલકો વ લ હુલ હુમદો
 ચોહ ઇ વ ચોમીતો જો ય દીહીલ ખયર વ
 હોવા અલા કુદલે શેઈન કદીર' એકખાર પરહે ઓર
 કુઆ જનાબે ઇલાહીમેં માંગે. ઓર વઝીફકી કુઆએ હદીસ
 શરીફમેં ખહોતહે, જો ચાહેસો પરહે.

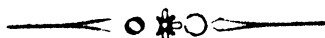
જો કોઈ ઇમામકો રુકમમે પાવે, નેયત કરકે ખડા
 હોઈ, 'અલ્લાહો અકબર' કીયા, ફસરેખાર 'અલાહો

અકબર' કહેતા હુવા રૂઝમેં શરીફ હોજાયે. ઓર જો ખડા હોકે એકબાર 'અલીહો અકબર' કહા, ઓર રૂઝ કીયા, તોભી નમાજમેં દાખીલ હુવા, ઓર નમાજ સહીહ હુધ. પર ખાજે ઉલમાને જબ તલક દોબાર નકલે સહીહ નહીં રખાલે, ઓર જો નૈયત કરકે 'અલીહો અકબર' યુકે રૂઝકે નજદીક હોકે કહા, નમાજ સહીહ ન હુધ. સબ ઉલમાકે મજહબમેં અગર ફરજ નમાજ કઝાહો ઓર દુસરે નમાજકા વકત આવે, યા વીતર કઝાહો, ઓર ફરજી નમાજકા વકત આવે, વાજેબ હેકે પેહલે કઝા પરહકે, પીછે ઉસકે અદા પરહે. ઓર જો દો ચાર નમાજેં કઝાહોં વાજેબ હેકે તરતીબસે પરહે ચાને પેહલે સુબહકી, ફીર ઝાહરકી ઇસી-તોર આખિર તક. અગર એક નમાજ કઝાહો, ઓર ઉસકી યાદ-પર દુસરે વકતકી પરહે, અદા નમાજ સહીહ નહુધ, અગર કઝા નમાજ યાદહે, ઓર વકત અદાકા તંગહે, કે દોનો નમાજેં નહીં પઠ સકતા, ચાહીએ અવ્વલ નમાજ અદા પરહે, પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાજ ભુલગયા ઓર અદા પરહસી, તોભી જાયેબ હે; ખાદ ઉસકે કઝા પરહલે ઓર જો કીસી શખ્સને છે નમાજેં કઝાકીં, અબ સાતવીં નમાજ ઉસકી યાદપર પરહની જાયેબ હે. જબ ઉન છેલોકો પરહ ચુકેગા, ફીર સાહેબે તરતીબ હોજાયગા. અગર ખાદ

ઉસકે એક યા દો યા ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાન્ને !
 કઝા હાં, પેહલે ઉનકો પરહલે. તખ વકતકી નમાન્ પરહેગા
 એક ને છે કઝા હુધં, ફીર તરતીખ સાકેત હુધં, ફીર
 જખ ઉન છેચોકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીખ હોગયા,
 અગર નમાજ નમાન્કે અંદર કુછ ખાત ખોલ ઉઠે જનકે
 યા લુલકે યા કીમ્તીકો સલામ કરે, યા જવાખ સલામકા દે
 ઝખાનસે યા ખાવે યા પીવે, યા અવાજ કરકે રોએ દર્દ
 • મુસીખતસે, યા આહુ કરે, યા અખ અખ ખાંસે, યા છીંકને
 • વાલેકો 'યર હુમો કુમુદી' કહે, યા કીસોને અપની ખબર
 • નેક યા ખુશીકી ખાત કહે, આર ઉસને જવાખમેં કહા
 'સુખેહ નલા' યા 'અતહ મદે લીડખાહ', યા નમાન્
 મેં કુરાન એસા ગલત પરહા છરસે મઅને આર હોગયે
 યા અપને ઇમામકે સીવાએ કીસી આરકો ગલતી ખતાયા,
 યા નમાન્મેં કુરાન લુલગયા, આર અપને મુકતદીકે સીવા
 કીસી આરકે ખતલાનેસે લુકમા લે લીયા, યા નજસત પર
 સીજદા કીયા, યા કીખલેકી તરફસે છાતી ઉસકી ફીરે, યા
 નમાન્મેં કોઇ ફરજ ખેઉજર તરફ કીયા, યા સોજદેમેં દોનો
 પાંવ જમીનસે ડિઝાલીએ, યા નમાન્મેં કુરાન દેખકે પરહા
 યા નમાન્મેં ઇમામકે આગે ખડા હોગયા, નમાન્ ઉસકી
 ઉન સંખ સુરતોંમેં ખાતેલ હુધં; યાને દુટ ગઇ આર જતો રહી;

ફીર નમાજ પગે, ઓર જો નમાજકે અંદર અમલે કસીર કીયા નમાજ ટૂટી અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ દોનો હાથોસે હુવા કરતાહે. ઓર નમાજને ઉસી કામકો દોનો હાથોસે કીયા, યા એક હાથસે કીયા, નમાજ ટૂટી. અગર નમાજમેં મુસકરાયા બગેર આવાજકે, ન વચુ જાએ ન નમાજ, ઓર જો આવાજસે હંસા પર ઉસને સુના ગેરને નસુના, અયેસી હંસીસે નમાજ જાહિ, પર વચુમેં ખલલ નહીં હોતા; ઓર જો ખીલ ખીલાકર હંસા ગેરોને સુના વચુભી ગયા ઓર નમાજભી ગઇ. અગર કરેઠ કરેઠ વચુ તોડે નમાજ ફાસેઠ હુઇ, અગર તીનબાર યા એક રૂકનકે અંદર નમાજમેં બદલ ખુજાયા નમાજ ફાસેઠ હુઇ.

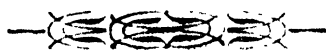
બયાન ફરકમેં મર્દ ઓર અવરતકી, નમાજમેં

અવરત તકબીરે તહરીમામેં મુંઢોં તક હાથ ઉઠાએ ઓર મર્દ કાનોં તક અવરતેં સીનેપર હાથ ખાંધેં, ઓર મર્દ નીચે નાફકે. અવરતે સીન્દેમેં હાથ જમીનસે ઓર રાનેં પેઠસે મીઝી રખેં, ઓર મરદ ઇલાહેદા. અવરતેં અતહીયાત પઠનેકે લીએ દોનોં પાંઉં દાહને તરફ નીકાલકર

બેઠે, ઓર મરદ બાએ પાઉં પર ઇસ તરેહ બેઠે કે ઉંગલી
 ચાંકા મોંહ દાહને જાનેબ રહે, ઓર દાહના પાઉં ખડા
 રખે, ઇસ તરેહ કે એડી ઉપર રહે. અવરતે બઆવાજ
 બસંદ એક હરફલી નપરહે, ઓર તકબીરે તશરીફલી અવ-
 રતે આહીસ્તા કહે ઓર મરદ જહુરીમે જહુર કરે. નમાજ
 જુમાકી અવરતોં પર ફૂજ નહીં, મરદોંપર ફરજહે. નમાજ
 ઇદને અવરતોં પર વાજેબ નહીં, મરદોંપર વાજેબહે. જમા-
 . અતસે નમાજ પરહની અવરતોંપર સુજતે મવકેદા નહીં,
 મરદોંપર સુજતે મવકેદા હે. અવરતે સીરફ અવરતોંકી ઇમા
 મત કર સકતીહે, ઓર મરદ દોનાંકી. અવરત ઇમામ હો
 તો સફરે દરમીયાનમે ખડી રહે, ઓર મરદ આગે. અવ-
 રતકો સફ્રે આખરમે જયાદા સવાબહે, ઓર મરદોંકો સફ્રે
 અવલમે જયાદા સવાબ મીલતાહે.

બયાન મકરૂહાતે નમાજકા

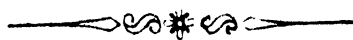

મકરૂહાત નમાજકે બહોત હે, બાજે ઝરરી બયહન હે
 તેહં. અગર વાજેબ નમાજકા તરક કીયા મકરૂહે તહુરીની
 હુધ, ચાને બહોત મકરૂહં હુધ; વાજેબહે અયસી નમાજ

ફીરકે પરહે, ઓર જો સુજતોં મળકેદા તરકકી તોભી ફીરકર
 પરહે, ઓર જો મુસ્તહબ તરક કીયા નમાજ સહીહ હે,
 પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાજમેં હરકત અબસ યાને
 બેફાયદા કરની મકરૂહ હે, અગર થોડીહે, ઓર જો બહોત
 હે નમાજ ફાયદા હોતી હે. નમાજમેં માથેકી મીટ્ટી પુછની
 મકરૂહ હે. ઓર કપડેકો મીટ્ટીસે બચાનેકે વાસ્તે ઉઠાના
 મકરૂહ હે, ઓર કપડેકો ઠાંધેપર ડાલકે દાનોં તરકસે લટકાના
 યા કરતા યા જામા ફીરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરૂહ હે. .
 સર નગે નમાજ કરની મકરૂહ હે, સર પર બાલોંકા જુડા
 બાંધકે નમાજ મકરૂહ હે; બલકે સવાબ યુંદે કે બાલોંકો
 નમાજકે વકત ખોલદ તો વોહબી સીજદા કરે. માથેકે
 અંગેમે કંકર મીટ્ટી દુર કરની મકરૂહ હે, જો સીજદા હો
 સકે; અગર જો ન હોસકે, એકબાર યા દોબાર ફર કરે,
 ત્રીનબાર ન કરે. ઉગલીઆં નમાજમેં ચટકાની મકરૂહ હે.
 નમાજમેં ઇધર ઉધર દખના યા આસમાનકી તરફ દખના
 યા હીલના દાહને તરફ બાએ તરફ, ઓર છમાઇ લેના
 અગડાઇ તોહની, જમીન પર સીજદા કરતેમેં બાહેં ડાલની
 યા પેટસે ગન મોલાની મકરૂહ હે. ઓર મરદકો લાલ, જર્દ
 કપડોંસે યા રેશમી કપડોંસે યા ઘેરા પઘડી સરપર બાંધકે
 નમાજ મકરૂહ હે. ઓર જો કપડોંમે આદમી યા જાનવરકી

મુરતહો, નમાજ પઠની મકરૂહ છે. ઐર નમાજકે આગે ચલા જના બહોત બડા ગુનાહ છે, ઇસવાસ્તે નમાજકો લાથક હેકે હસ જધે રસ્તા ચલતાયો નમાજ ન પરહે, બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાજમે ખાંસના ખુખ નહીં, જખતલક જેર ન કરે, લાચારીકો મોઢા આફ છે. હસ વક્ત ખુખ ગાલેખ હો ઐર ખાનાબી તૈયાર હો ઐર વક્ત બડા હો, યા ઇનસાનકો એહતીયાજ મકાને ઝુરર યા પેશાબકી હો નમાજ મકરૂહ છે, અવ્વલ ખાતેર જમા કરકે નમાજ પરહે. જે નમાજ મકરૂહહો ફરકે પરહના ખુખહે, તો કયામતકે અજબસે છુટે, ઐર જે નમાજ ન પરહો, ફરજ સરસે ઉતરા. પર તકસીરવાર હુવા.

બયાન ખીમારકી નમાજમે

અગર ઇનસાન ખીમારહો અયસાકે ખડા નહોસકે બેઠકે નમાજ પરહે, ઐર રૂકઅ સીજદા કરે; ઐર જે રૂકઅ સીજદાબી ન હોસકે તો દાનાંકે વાસ્તે ઇશારા કરે પર રૂકઅકે વાસ્તે થોડા ઝુકાવે, સીજદકે વાસ્તે બહોત ઝુકાવે. ઐર જે બેઠનેકી તાકત નહો, લેટકે નમાજ ઇશારેસે

પરહે, ચીટ લેરે, ઝોર પાંવ કીબલેકી તરફ કરકે, યા જ્યસા
ઝોરમેં લીટારેહે, ઉસીતોર ભેટકર કીબલેકી તરફ મુંહ કરકે.
ઝોર ને અચસા ખીમારેહો કે ઇશારતકે વારતેલી સર ઉઠા
નહીં સકતા નમાજ મવકુર રખે, જખતકે હકતઆલા સર
ઉઠાનેકી તાકત દે, જખ તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાજ શુરુ
કરે. ઝોર ખાઝે ઉલમાને કહાહે, છસે તાકત સર ઉઠાનેકી
નહો, દીલમેં નીયત કરકે દીલસે નમાજ પરહે, ઝોર પલકોં
સે ઇશારા રકુઅ સીજઢેંકા કરે. ગરઝ નમાજ ન છોડે, કે
છોડના નમાજકા ખહોત ખદચીજ હો, કયામતકે દીન યેનમા
છોકો સખત અજબ હોગા.

ખયાન મુસાફરકી નમાજમેં

અગર ઇનસાન તીન મેંનછલ યા છયાંદા સફરકા
ખુરાદા કરકે અપને ઘરસે ખાહેર નીકલે, ઝોર ઇમારત
શહેરકીસે ખાહેર હો, અખ ચેહ શખ્સ મુસાફર હુવા. ચાહીએ
કે ચાર રકાત ફરજકો દો રકાત પરહે. યાને ઝોહર, અસર
ઝોર ઇશાકી નમાજ દો રકાત પઢે, ઝોર મગરબકી નમાજ
પુરી પરહે, કમ ન કરે. ઝોર ને મુસાફર ઇમામ હો, ઝોર

મુકીમ મુકતદીણે, મુસાફર અપની દો રકાત પરહકે, સલામ ફેરે ઐર મુકીમ મુકતદી ખડા હોકે દો રકાત અપની પાકી પરહકે સલામ ફેરે. અગર મુસાફર અપને ઘર આયા અબ સફર તમામ હુવા, ચારો રકાત આકે ઘરમેં પરહે. ઐર જો ૨ હમેં મુસાફરને કીસી શહેરમેં યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન યા પંધરા દીનસે જીયાદા રહનેકા ધરાદા કીયા, તોલી ચાર રકાત પરહા કરે; જ્યાં ઉસ મકાનસે સફર કરેગા, ફીર ફુગાના પરહેગા. મુસાફર મુન્નતોકો કમ ન કરે. પર જો રાહમેં થલા જતાહો, ઐર મુજત પરહનેકી કુરસત ન પાવે, મુન્નત મવકુફ કરે, ઐર ફરજ પરહલે.

ખયાન નમાઝે જુમએકા..

૧ રકાત તહયતલ વજુ, ૪ રકાત કબલલ જુમા મુજત,
૨ રકાત ફર્જ, ૪ રકાત ખાદલજુમા મુજત, ૨ રકાત ખાદલ જુમા મુજત ૨, રકાત ખાદલ જુમા નફીલ- (ધસતોર ૧૬ રકાત જુમાકીહે.)

૨ રકાત તહય તલ વજુકી નેયત.

નવેતો અન ઐસદલીઆ લીદલાહે તઆલા રકાતચમેં

સલાતલ તહય તલ વઝુએ મુત વળ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખ
તીશ શરીરતે અલ્લાહે અકબર.

૪, રકાત કબલ જુમા સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસણીઆ લીલાહે તઆલા અરબા
રકાતીન કબલ જુમાઅતે મુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુત
વળ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીરતે અલ્લાહે અકબર.

૨, દા રકાત ફર્કાકી નૈયત.

નવેતો અન ઉસકેતા ફરદજ ઝોહરે અન જમ મતી
એ અદાએ રકાતયને સલાતીલ જુમાઅતે ઇક તદ્યતો એ
હાજલ ઇમામ મુત વળ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ
શરીરતે અલ્લાહે અકબર.

૪ રકાત ખાદલ જુમા સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસણીઆ લીલાહે તઆલા અરબા
રકાતીન ખાદલ જુમાઅતે મુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુ
ત વળ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીરતે અલ્લાહે
અકબર.

૨, રકાત ખાદલ જુમા સુન્નતકી નૈયત.

નવેતો અન ઓસણીઆ લીલાહે તઆલા રકાતીન
સલાતલ ખાદલ જુમાઅતે મુન્નતા રમુલીલાહે તઆલા મુત
વળ જેહન ઇલા જેહતીલ કાખતીશ શરીરતે અલ્લાહે અકબર.

૨, રકાત નફીલ બાદલ જુમાકી નેયત.

નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકાતયને નફીલ બાદલ જુમઅતે મુત વજ જેહન ધલા જેહતીલ કાબતીશ શરીફતે અલ્લાહો અકબર.

નમાજ જુમઅકી ફરજ છે, દો રકાત જમાઅતસે શ હરમે' અકેલે સહીહ નહીં, ગાંવમેંલી સહીહ નહીં જુમ અકી ફરજ પરહનેસે ઝોહરકી નમાજ સરસે ઉતર જતીહે. જુમઅકે દીન દોપહરકે બાદ વકત અન્નાકે, ખરીદા ફરો- ખંત હરામ છે, તૈયારી નમાજકી કરે, ઓર ફુન્યાકે કારોબાર અવકુફ કરે. જખ ઇમામ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સખ મુતવજહ હેકે, ખુતબા સુને અવ્વલસે આખેર તક; ખુતબે કિ વકત ખાતેં નકરે, ઓર નમાજ સુન્નત, નફીલ ન પરહે; ચુપ બેઠે રહેં જખ નમાજ હોલે, ખરીદા ફરોખત મખાહ હુએ જુમઅકે દીન શહેરમેં ઝોહરકી નમાજ જમા અતસે મકરહ છે. — તરકીખ જુમઅકી નમાજ પર હનેકી, પેહલે વચુ કરકે દો રકાત તેહયતલ વચુ પરહે, બાદ મોઅનજન જખ સલાત કહે ઉસવકત ચાર રકાત કખ લલ જુમઅ સુન્નત પરહે. ઉસકે બાદ મોઅનજન અન્નાં કહે, ઓર ખતીખ ખુતબા પરહે; જખ ખતીખ ખુતબા પર હ ચુકે તખ બાદ જમાઅતસે દો રકાત ફરજ પરહે; બાદ

આર રકાત મુન્નત ખાદલ જુમઅ, ફીર દોરકાત મુન્નત
આર દોરકાત નફીલ પરહે. નમાજ તમામ હુધ.

ખયાન નમાજે ઇદે નકા.

ઇદુલફીતરકી નમાજકી નૈયત— નવેતો અન
ઓસલ્લીઆ લીદલાહે તઆલા રકાતયને માઆ સીતતા તક
બીરા તીન સલાતા ઇદીનફીતરે ઇક તદેતો બેહાજલ ઇમામ
મુત વજ જેહન ઇલા જે હુતીલ કાળતીશ શરીફતે અદલાહો
અકબર. — નૈયત નમાજ ઇદુલફીતરકી.

— નવેતો અન ઓસલ્લીઆ લીદલાહે તઆલા રકા
તયને માઆસીતતા તકબીરાતીન સલાતા ઇદીલ અદલા ઇક
તદયતો બેહાજલ ઇમામ મુત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ
કાળતીશ શરીફતે અદલાહો અકબર.

ઇદુલફીતરકે દીન મુન્નત યું હેકે પેહલે કુછ ખાવે,
આર મોસવાક કરે, આર ગુસલ કરકે અછછે કપડે પેહને
આર ખુશખુ અગર મુયસ્સરહો લગાવે; આર સદરકા ફી-
તરકા ફીરકો દેકે ઇદગાહકો નમાજકે વાસ્તે જાવે, આર
રાહમે આહેરતા આહેરતા તકબીર ફેહેલા હુવા ચલાખવે;

જબ ઇન્ગાહમેં પહોંચે તકબીર મવકફ કરે, તકબીર યું હે.
 “અન્નાહો અકબર અન્નાહો અકબર લાઈ લાહ!
 ઈલ લન્નાહો વન્નાહો અકબર અન્નાહો અકબર
 વન્નાહો હાલ હુમ્દ” વક્ત નમાજે ઇદનકા ઇશરાકકે
 વક્તસે દા પહેરતક હે. ઇદનકી નમાજ યું પરહે - પેહલે
 નેયત કરકે તકબીરે તહરીમાકે બાદ હાથ બાંધકે ‘સુબ્હા
 જકલ્લા હુમ્દના’ પુરી પરહે, જબ પરહ ચુકે, દાનોં હાથ
 કાંનોં તલક ઉઠાકે ‘અન્નાહો અકબર’ કહે, ઓર હાથ
 છોડે ફીર હાથ ઉઠાકે ‘અન્નાહો અકબર’ કહે
 ઓર હાથ છોડદે, ફીર હાથ ઉઠાકર ‘અન્નાહો અકબર’
 કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર ફીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ, સીજદે
 કરકે એક રકાત પુરી કરે ઓર દુસરી રકાતમેં જંબ કોરા-
 આ પરહ ચુકે, ઉસાંતોર તીનબાર ‘અન્નાહો અકબર’
 કેહકે ફીર હાથ નીસરોં બાર ન આવે, બસકે ચોથીબાર ‘અન્ના
 હો અકબર’ કેહકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકાતબી પુરી
 કરકે અતહીયાત પરહકે નમાજ તમામ કરે. ઇદુજઝેદાકે
 દીનબી યુંહી કરે, જયસે ઇદુજઝીતરમેં હે; પર નમાજસે
 પેહલે ન આવે, બસકે બાદ નમાજે ઇદકે અપની કુરબાની
 મેંસે આવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચય,
 ઓર દાનોં ઇદાંમેં બેહુતર યું હેકે, એક રાહસે જાવે દુસરી

રાહસે આવે. નવવી તારીખ જીલહજીરીસે તેરવી તારીખ અસરકી નમાજ તલક એકબાર પીછે હર નમાજ ફરજકે તકબીર પ્રકારકે કહે.

બયાન નમાજ તરાવીહકા.

નૈયત તરાવીહકી નમાજકી.— નવેતો અન આસલીઆ લીલાહે તઆલા + રકઆતયને + સુન્નત તરાવીહ ડું ધકતદું યનો બે હાજત ઇમામ ડું મુત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કા-ખતોરા શરૂકને અલાહો અકબર.

જમશેજ રમજનકા ચાન દેખે ઉસ રાતસે તરાવીહકો શુરૂઆ કરે, ઓર જમ શબ્દાલ મહીનેકા ચાન દેખે, ઉસ રાતકો તરાવીહ મોકૂફ કરે. તરાવીહકી બીસ રકાતે હે, ઓર ઉસકે પરહનેકી તરકીબ ઇસતોર હે— યાને પેહલે ઇશાકી ચાર રકાત સુન્નત, ઓર ચાર રકાત ફરજ પરહે, બાદ દો રકાત

* તરાવીહમેં દો રકાતકી નૈયત કરેતો, ઉપર જે નૈયત લીખી હુમલે વાહી પરહે. લેટાન જે ચાર રકાતકી નૈયત કરેતો + રકાતયને + લીખાહે, વહાં અરબી રકાતીન પરહે. ઓર અગર અફેલા નમાજ પરહે તો ડું પેદ નીશાનીકે બીચકી ઇમારત છોડહે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હોનો, ઇસકુ નહોકે.

સુખત, ઓર દો રકાત નફીલ પરહે. ઇસતોર ઇશાકી ખારા રકાત પરહકે, તરાવીહકે વારતે સખ મીલકે સલાત કરે, વોહ ચેહ હે

અસ સલાતો સુખત તરાવીહ વ રહમતુલ્લાહે લાઈલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર અલાહો અકબર વલીહલા હીલ હુમ્દ. ચેસલાત કરે ખાદ નૈયત નમાજકી કરકે દો રકાત પરહે. જખ દો રકાત પરહ ચુકે, તખ ચેહ પરહે “ફદલુન મીનલ્લાહે વ નેઅ મતુવં વ મંગે રતુન વ રહ મહ, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર અલાહો અકબર વલીહલા હીલ હુમ્દ. ” ફીર ફસરી દો રકાત પરહે, ઓર પરહે ખાદ ચેહ ફુઆ પરહે. “ સુખહાના જલ મુલકે વલ મલકુત સુખહાના જલ ઇજાજતે વલ અઝમતે વલ હુયખતે વલ કુદરતે વલ ખહાન એ વલ કીખરીયાએ વલ જખરત સુખહાનલ મલેકીલ કુદદુસ સુખહાનલ મલેકીલ દેઇલ લજી લા યનામો વલા યમુતો વલા યફુતો સુખખુ હુન કુદદુ સુન રખ્યોના વ રખ્યુલ મત્રા ચે ક તો વર રહ. ” ઇસકે ખાદ કાઇ દુઆ ને આગે ઇસ રીસાલમેં લીખી હુઇહે ઉનમેંસે ચા ફસરી કાઇ પરહે ઓર દુઆકે ખાદ ‘નખીઓના મોહમ મદ નીલ ખદરો સદ્લુ અલેહે સલ લલાહો અલયહે વ સલમ વ લાઈલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર અલાહો અકબર વલીહલા હીલ હુમ્દ,’ પરહે.

ઉપર જો બયાન લીખાવે ઇસતોર તમામ તરાવીહમેં
 અમલ કરે, યાને હર દો રકાતકે ખાદ શદલુન મીનલાહે
 પુરી પરહે, ઓર જળ ચાર હોવે તખ સુખાહાના જલ મુલકે
 પુરી પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જળ ચાર રકાત હોવે
 ઓર દુઆ પરહે કિસકે ખાદ જળા મોના મોહું મદ લોખા
 હે વોહ પુરી પરહે. ઓર જળ આઠ રકાત હોવે, ઓર
 સુ વાહાના જલ મુલકે પગહકે દુઆ પરહે, ખાદ ખલાશતો,
 મુવીયાલો, બીસ સીદકે વત તહીક કાતેલવ કફરને વજ
 જનદીક અમીરીય મામીનીના વ હમામીય મુત તઝીના
 મયેદોના અગી ગકરે નીસ સીદીક રદી અલાદો તઆલા
 અનદો લા ઇલાહા ઇલ લલાલો વલાદો અકબર વલીલા
 હીલ હમ્દ.' પરહે ઓર જળ ચાર રકાત હોવે તખ, 'રઈ સુલ
 અસહાબે મુનવ વેરવ મસજેદે વસ માગઅરે વસ મેહ
 ગાળ અમીરીય મામીનીના વ હમામીય અતે તોના મયેદોના
 હિમ રજનીલ અત તાળ રદી અલાલો તઆલા અનદો લાઇ
 લાહા ઇલ લલાલો વલાદો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ,
 પરહે. ઓર જળ સોલા રકાત હોવે તખ જામ કિલ કુરઆને
 ક મગલીત તરતાબે ફો લવલીર રહમાને હમામીય મુનવ
 વરેહના અમીરીય મામીનીના સયેદોના કિસમા નયનો
 અફઝાન રદી અલાદો તઆલા અનદો લાઇલાહા ઇલ લલા

હો વણાહો અકબર વલીલા હીલ હુમ્દ' પરહે. ઝોર જમ્મ ખીસ રકાત હોચુકે તમ્મ, 'અ સ દુલા હીલ ગાલેખ મઝહુરેત અખઝેખે વત્ત ગરાએખ ઇમામુત્ત અશ જ ઇના અમીરીત મોમેનીના સૈયેદોના અલી યોખનો અખી તાલેખ રદી અલા હો તઆલા અનહો લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વણાહો અકબર વલીલા હીલ હુમ્દ" પરહે. ઇસકે ખાદ વીતરકી તીન રકાત ઇમામકે સાથ પરહે, ઝોર દો રકાત નકીલ ઇશાકી પરહે. ખાદ ઠોઇ દુઆ પરહે.

ખયાન આશુરેકી નમાઝકા.

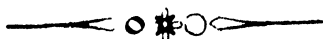
આશુરેકે દીન છે રકાત પરહે. હર રકાતમે ખાદ સુરે ફાતેહાકે વશશમ્મ એકખાર, ઝોર કદર એકખાર, ઝોર સુરે ઇન્જિલ જલતીલ અરદા એકખાર, ઝોર તીન કુલ એક એકખાર પરહે. ખાદ સલામકે સીન્દમે કુલયા ઐચોહલ કાફરેન સાતખાર પરહે, તમામ ગુનાહ બખશે જાએ.

ખયાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.

ખારા રકાત નમાઝ તહજ્જુદકી હે, ઝોર ઇસકે પરહને

કી બહોત તરફીએ હેં, લેકીન સહેલતર તરફીએ ચેહહે, કે હર રકાતમેં બાદ સુરે ફાતેહાકે સુરે કુલહો વલ્લાહકો પહેલી રકાતમેં બારા મરતએ, દુસરીમેં બ્યારા મરતએ ઐર તીસરી મેં દસબાર, ઇસ તોર હર રકાતમેં એક એક બાર કમતી પરહે, તો આખેરકી રકાતમેં એકબાર કુલહો વલ્લાહ પરહની હોગી. ચેહ નમાજ બાદ ઇશાકે દરસે પરહે. ઐર છસકો પરહની મંજુર હોતો ઇશામેં વીતર ન પરહે. જખ તહજ્જુદકી નમાજ પરહલે, તખ બાદ વીતર પરહે.

બયાન જનાઝેકી નમાજકા

મુરદએ મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઐર કફન ગોર ફેરના, ઐર નમાજ જનાઝેકી પરહની ફરઝે કીશાયત હે, ને બાઝે મુસલમાનલી ચેહ કામ કર લેંગે સખકે સરસે ઉતર જયગા, ઐર ને કીસીને ન કીયા છસ છસકો મુરદકા અહવાલ માલુમ હોગા, સખ ગુનાહગાર હેંગે. ઐર મુસલમાન પર લાજમ હે, કે અપની મોત યાદ રખે, હદીસ શરીફમેં લીખાહે, ને કોઈ અપની મોતકો દીનમેં ખીસ મરતએ યાદ કરેગા, ફરજ રાહાઈતકા પાયગા. ઐર લાજમ

હુએ, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસપર આતાહો, યા નમાજ, રોજ, યા કુશરા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જમમે હો, ઉત સમ ચીજોકો લીખકર અપને પાસ રખે; અગર અયાનક મોત આવે, ઉસકે પોછે વારેસ ઉસકે અદા કરે. જબ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલમા પરહે, ઓર સુરે યાસીન. જબ મરજાવે જલદીસે ગુસલ કઢન કરકે નમાજ જનાજેકી પરહકે દફન કરે. ઓર સખર કરે; રોના ચીદલાના ઓર હાએ હાએ કરના, ઓર ખાલ નોચના ઓર છાતી પીટના હરામ હે ખલકે હજરતને અયસે લોગોંપર લાનત કીહે, લેકીન ફકત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહેસ્તા રોના મુજબકા નહીં. અગર ખગેર નમાજ પરહે મુરદકો દફન કીયા, તીન દીનકે અંદર નમાજ ઉસકી ગુર પર પરહે. નમાજ જનાજેકી યુંહે— પેહલે નૈયત કરે વોહ નૈયત થેહ હે 'નૈયેતો અન ઓવંદદીઆ લીલાહે તઆલા અરઆ તકબીરાતીન સલાતાંજ જનાજતે ફરદુજ કીકાયતે વસ સનાઓ લીલાહે તઆલા વસ સલાતે અવન નખીએ વદ દોઆઓ લીલ નૈયતે ઇક તદેયતો ઓ હાજલ ઇમામ મુ ત વજ જેહુન ઇલા જેહુતીજ કાખતીશ શરીફતે અલાહો . અકબર' નૈયત કરે ખાદ દોનોં હાથ કાનોંતતક ઉઠાવે, ઓર ખાંધલે ફીર હાથ ન ઉઠાવે; ઓર થેહ દુઆ પરહે મુબારક .

નકલા હુમ્મા વળે હુમદેકા વ તગા રકસમોકા વ તઆલા
જદદોકા વ જલા સનાઓકા વત્રા ઇલાહા ગયરોકા. શીર
અલાહો અકબર કેલકે યેલ પરહે. “અલા હુમ્મા સદ્દે
અલા મોહમ મદીન વઅત્રા આલે મોહમ મદીન કમા સ-
લ વયના અત્રા ઇમરાલીમા વ અત્રા આલે ઇમરાલીમા ઇન
નકા હુમાદુન મજીદ” તીમરી ગાર ‘અલાહો અકબર’ કેલકે
અગર મન્દ યા અગરત હોતો યેલ પરહે. “અલા હુમ મગ
કેરલે હેયેના વ મેયે નેના વ શાહિદેના વ ગાઅમેના વવ
સગારેના વ કર્ગારેના વ જક રેના વ ઉતસાના વ હુરરેના
વ અત્તેના અલા હુમ્મા મન અહયય તહુ મીનના ફ અહ
યેલી અત્રા ઇસલામ વમન તવફ ફયતહુ મીનના ફ ત વફ
ફહુ અત્રા હમાન અત્રા હુમ મગ ફેરહો વર હુમદો વઆ
ફેહો ફેહો અત્રા હો” અગર મમયત લડકાહો તો ઇશકે બદલે યેલ
હુમા પરહે અત્રા હુમ મજ અત્રાહો લન્દા ફરતવ વજ અત્રા
હો લના અજગવં વ જુખરવં વજ અત્રાહો લના શાફેઅવ
વ મુશફ ફેઆ.” અગર લડકો હોતો ઉસકેબદલે ‘અલા હુમ
મજ અત્રા લના ફરતવ વજ અત્રાહો લના અજગવં
વ જુખરવં વજ અત્રાહો લના શાફે અવં વ મુશફ ફેઆ”
‘તમે શીર આયા ગાર ‘અલાહો અકબર’ કેલકે ‘રખમના
આતેના ફીદ દુનીઆ હસન તવં વફીત આખેરતે
હસનતવં નકના અજગવન નાર’ પરહકે દોનોં તરફ સલામ

ફરે, નમાજ તગામ હુઈ.

જો ખચ્યા પગદી હોકે રોવે યા હરકત કરે, કે જના ઉસકા માલુમ હો, ઉસપર નમાજ પરહે. ઐર જો મુરદા પયદા હો, ગુસલ દેકે કપડેમેં લપેટકે દફન કરદે, નમાજ ન પરહે. જસ અવરતકા ખાવીદ મરે, ઉસ અવરત પર વાજે ખ હયકે, ઐર મહીને ઐર દસગેજ તક સોગ કરે. યાને ખનાવ સીનગાર મયકુદ કરે, મેહુદી સુડી સુખં જાફરાની કેપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે; ઐર સરમેં તેલ સુગમા કાજલ ન લગાવે; ઐર ખાવીદકે ઘરમેં બાહર ન જાય ઐર જો કોઈ કાંગખાર સવદે સમદેદો ના, લાચારી દીનમેં બાહર જીયા કરે; ઐર રાતદો ઉસો ઘરમેં રહા કર, પર જો આગકા ગતકો ખતરહે, યા ઘર ગીન્નવે, યા મુઈ જખરદસ્તીસે ઉમે ઘરમેં નીકાલે, લાચારીકો કીસી ઐર ઘરમેં જાકે સોગ કરે. પર સખરસે ખેડા રહે, પોટના ચીદાના હરામ હે. જખ ઐર મહીને દસ ગેજ હાય. મોગ દુગ ન. યાને મેહુદી યા ખુશખુ લગાવે. ઐર જો ખાવીદકે સાના કોઈ ઐર મરજાય, ખાપ યા ભાઈ યા ખેડા યા ઐર કોઈ ત્રીન દીન તક સોગ કરના જાયજ હે; વાજેખ નહીં ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઐર ત્રીન દીનમેં જ આદા મોગ કરના હરામ હે. કખરરતાનમેં જયારતકે વારતે જના સવાખ હે.

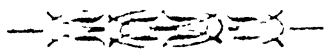
પર કબજેકો દબકર અપની મોત યાદ કરે, ઓર ખુદાસે
 અપને વાસ્તે ઓર મુરદાંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર
 બખ્ષીશકી માંગે, ઓર “અન્નાહુમ્મદ” ઓર કુલહો વધાહો
 ઓર અન્નાહોકો મુત તકાસી રોયા ઓર કુછ કલમે પરહકે
 સવાબ ઉતકો બખ્ષશે. અવ્વલ કબરસ્તાનમેં જાકર ચેહ
 દુઆ પરહે. અસ્સલામા અલેય કુમ્મ યા અહલલ
 કુબુરે મીનલ મુસ્લેમીના વલ મામેનીના અન
 તુમ લના સલકુન વ નહનો લકુમ તબ ઉન વ
 ઇનના ઇનશા અલ્લાહો બેકુમ લાહેકુન યર હમુ
 હલા હુત મુસ તક દેમીના મીનના વલ મુસતા
 મેનીના નસ આ લુહનાહો લના વ લ કુમુત
 આશી યસા ૨ યગ ૨૩૬નાહો લના વલ કુમ વ
 યર હમે ન લાહો વ ઇયાકુમ.”

જો ઇબાદત ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાંજ, નફીલ, ચા
 રોજા, યા હજ, યા ફરીરેંકો ખાલાના, યા પાની પીલાના
 ઓર ઉસ ઇબાદતકા સવાબ મુરદકી રહકો બખ્ષશે, ઉસે
 સવાબ પહોચતાહે. પર જો નૈયત ઉસ ઇબાદતમેં ખુદાકે
 વાસ્તે નકી, જયસા બાઝે જાહેસ કરતે હે યાને પીરેંકે
 નાનપર બકરા યા મુરગા પાસકે નીયાજ કરતે હં. અયસી
 નીયાજ કામકી નહીં. અયસી બાતોસે પીર નાખુશ હોતેહં.

ઐર ચેહ લોગ ગુનાહગાર હોતે હેં, બલકે ખાઝે ઉલમાને
 અયસે બકરે ઐર મુરગેકા ગોશત ખાના હરામ લીખ્યાહે.
 ખુદા મુસલમાનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે. કબરોંકો
 સીજદા કરના હરામહે, ઐર ગીર્દ ઉનકે કુરખાન હોના,
 મજત ઉનકી માનની, ઐર રોશની કરની, ઐર દુઆ
 ઉનસે માગની બહોતહી પુરાહે. બલકે ઉનકે નામપર યેડીઆં
 પહેનની, ડોરે ડાલનેભી પુરા હે; ઐર સરપર બાલ ચોટી
 ઉનકે નામપર રખનીભી નીહાયત પુરા હે. એહ રસમે
 જહેલોંકી હેં. હકતઆલા નજતદે. હસે દુઆ અવલીયાકે
 વસીલેસે મંજુર હો. યું કહે- યા અદલાહ મેરી મુરાદ ફલાને
 વલીકે તુફીલસે ખરલા. ઐર યું નકહે, યા પીર મેરી મુરાદ
 ખર લાવ. ઐર નીયાજ યું કરે, યા અદલાહ મુઝે યેટાહો,
 તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉ ગા, ઐર સવાબ ઉસકા
 વલીકી ફક્રો અંખશુંગા. યું નકહે યા પીર તુ મુઝકો યેટા
 દગા, તેરી નીયાજ કરંગા. એસી ખાતે બહોત પુરી હેં,
 ખુદા અમલકી તવફીકદે. શખખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર
 ચીરાગ જલાને, બલકે હર વકત જલાનેભી હરામ હે. અવલી-
 યાકી ગોરહો, યા શહીદકી, યા કીસી ઐરકી. ઐર લાલ
 તાગે ખાસનપર બાંધકે મુરદોંકી ફાતેહા દેની યેહુદા ખાત
 હે. હસે ફાતેહા દેની મંજુરહો, ખાના પાની ખુદાકે વારતે.

ખોડાજોડો દેકે સવાખ મુરદકો બાજાદ, છઆદા બખેડા
બેખકી હે. આર શખખરાતકો ઘરોંકે અંદર ખહોતસે
આરાગ જવાના, આર આતશમાછ છોડના હરામ હે, ક્યુંકે
ચહુ ગત યુનુર્ગહએ ઇસરાતમેં ઇબાદત કરે ખોદઅતોંસે દુર રહે.

ઇસલામકા તીસરા રૂકુન જકાત.

ખયાન જકાતકા

તીસરું રૂકુન ઇસલામકા જકાતહે, આર વોહુ ફર્જ હે
જોકોઈ ફર્જ નજનને વોહુ કાફર હે. આર છસપરું ફર્જ હે,
આર અદા નકરે, તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ
ખીંજી હોકે ઉસકે ગણેમેં તવક હોગા. આર સોના ચાંદી
દાનખમે ગર્મ કરકે, ઉસકે ખદતપર દાગ દેગે જકાત
ફર્જહે, મુસલમાન આકેસ ખાવેગપર. જગ માલેક નીસાખકા હો
આર વોહુ નીસાખ કાગેબાગે સુદરીસે ખચ રહે; આર,
નીસાખપર એક ખરસ પુરા ગુનર, યાને ગુલામ પર જકાત
નહી; આર લડકે આર દીવાનેકે માલપર જકાત નહી.
'ઇમામ આઝમ' કે મજહબમે આર ઉતમા ફરમાતે હે,
કે લડકે આર દીવાનેકે માલમે ખી. જકાત ફરજ હે, ઉતકે

તરફથી વાલી ઉત્તર દેવે, ઓર જીસકે પાસ માલે નીસા બસે કમ હો, ઉપર જકાત નહીં ઓર જીસકે પાસ માલ નીસાબ બર હો, ઓર વોહ ઉત્તર યા ઉસસે જીઆદ કરઝદાર હો, ઉપર જકાત નહીં રહેનેકે ઘરોમેં, પહેનનેકે કપડોમેં ખીદમતકે ગુલામોમેં, સવારીકે જનવરોમેં, લડાઈ કે હથયારોમેં, કસબકે અવજારોમેં, પરહનેકી કીતાબોમેં, ઓર જોતસી ચીજોં ઘરકે કારોબારમેં કામ આતે હેં, જો સે તવા, તગારી, પકાનેકે બરતન, ઘરમેંબી જકાત નહીં જીસ માલમેં જકાત ફરજ હે, વોહ માલ ત્રીન કીસમ હે એક કીસમ— નફદી યાને સોના ચાંદી ખાહ રૂપીઆ અશરફીહો. યા જેવર યા પતરે સોને ચાંદીકે હો. નીસાબ ચાંદીકે દો સો દીરમ હેં, જીસકે બાવન તોલે છે મારો ચાંદી હોતી હે. જીસે હફતઅઝા દે, ઓર ખા પીકે ઇતલી ચાંદી ઉસકે પાસ બસે, ઓર બરસ દીન ઉપર ગુજરે, ચાલીસવાં હીસ્સા ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દે. ઓર નીસાબ સોનેકી ખોસ મીસકાલ હેં, જીસકા સાત તોલે છે મારો સોના હોતા હે. જીસકે પાસ ઇતના સોના કારોબારે ગુરૂસે બચ રહે, ઓર બરસ રોજ ઉપર ગુજર જાએ ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. જીસકે પાસ નીસાબસે કમ ચાંદીહો, ઓર નીસાબસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા

કરશે, ઓર ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે. નીચત જકાતમેં ઝુર હે, ખગેર નીચતકે અદા નહીં હોતી. હસપર જકાત ફર્જ હો. હસવકત ચાલીસવાં હીસ્સા જુદા કરે, ઉસે જકાત જનકર જુદા કર રખે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જુદા નકરે, જખ કીસી ફકીરકો કુછદે, ઉસ વકત હમેં સમઝ લે કે જકાત ફરજ અદા કરતા હું- અગર નીચત જકાત કી નકી, ઓર સારા માલ ખાંટ દીયા, જકાત સરસે ઉતર ગધ ઓર જો કુછ માલ રખા, કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીચત જકાતકી નકી, ખાઝે ઉઝમાને કહા હે, સારે માલકી જકાત ઉસ પર લાજમ હે. ઓર ખાઝોને કહા છતના માલ ખાંટા ઉસકી જકાત સરસે ઉતર ગધ; છતના રહા ઉસકી જકાત દે.

ફસરી કીસમ જકાતકી ચેહ હે, કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા કપડા, યા ગધા, યા કુછ ઓર, જખ અયસે માલપર ખરસ ગુજરે, ઉસકી કીમત કરે. અગર ખાવન તોલે છે માશે ચાંદી યા ઉસસે છઆદા કીમત ઉસકી ઠેહરે, ચાલીસવાં હીસ્સા જકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ માલ જકાતકી જનવર હે. યાને ઊંટ, ગાયે, ખકરીઆં નર માદા, અગર સારે ખરસ યા આધે ખરસસે છઆદા જંગલમેં ચુગા કરે, જકાત ઉનમેં વાજેખ

(૬૫)

હે. ઊંટકી જકાતકે મસાઈસ બયાન નહીં કીએ ગયે. તીસ ગાય બેલોંસે કમમેં જકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં આર બરસ ઉનપર ગુજરે, એક તખીઆ યાને પડયા યા પડવા બરસ દીનસે ઝીયાદા દે બરસસે કમકી દેવે. જખ ચાલીસ હોં એક મસના યાને દે બરસસે છઆ દા તીન બરસસે કમકા પડયા ચા પડવા દેવે. જખ સા ઈ હોં, દે તખીએ દે. જખ સત્તર હોં એક મસના આર એક તખીઆ, જખ અરસી હોં દે મરને. જખ નવે હોં તીન તખીએ, આર જખ સો હોં દે તખી એ આર એક મસના દે. ઇસીતોરસે હરેક તીસમેં તખીઆ, આર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાય બેંસકી જકાત એક તોર હે. ચાલીસ બકરેસે કમ જકાત નહીં, જખ ચાલીસ પુરે હોં આર બરસ ઉનપર ગુજરે, એક બકરી જકાત એકસો બીસ તક; જખ એકસો ઇંકીસ બકરે હોં, તો દે બકરે જકાત દે દોસો તલક; જખ દોસોસે એક છઆદા હોં, તીન બકરે દે, એક કમ ચારસો તલક; જખ ચારસો પુરે હોં ચાર બકરે દે. ફીર હર સેકંડેમેં એક બકરી દીયા કરે. બેડ બકરી જકાત એકતોર હે, ચાહે બકરી દે ચાહે બકરા દે. છોટ્ટે બડે સખ જનવર ગીનકે જકાત દે, મુસલમાનોંકો દે, કાફીરોંકો નદે, ફકીરોંકો દે, દવલતમંદોંકો નદે. દવલતમંદ વેહ

હે, કે માલીક નીસાબકા હો, યોર જો નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, જકાત ઉસે દેની જાયેજ હે. જકાત અપને માંઆપકો યોર દાદા, દાદી, યોર નાના, યોર નાની, યોર અવલાદકો, યોર અવરત, યોર અપને ગુલામ યા લોંડીઓ કો, યોર ઉન લોગોંકો નદીયા જાયે, છનપર ખુદ જકાત પાવેજ હે. યોર અવરત અપને શીહરકો નદે. યોર જકા તના પચેસા સૈયદોંકો નદે, સીવા જકાતકે યોર કુછ અદબ સે ગુજરાને અગર ચયે ભાઇ કરાબત વાલે મોહતાજ હોં, જકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.

ખયાન સદકાએ ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાબકા હો, ઇદકે દીન સદકા ફીતરકા દેના ઉસપર વાજેજ હે, છતને આદમી ઘરકે હોં, હરેકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ, યા ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દેકે ઇદકી નમાજકો જાયે. પર અપની જોરકે તરફ યોર ખેટા ખેટી બાલેગોંકી તરફસે દેના સુર નહીં; વોહ અપને પાસરો આપ દેવેં, અગર માલીક નીસાબકે હોં. પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે. છસને સદકા ફીતરકા ફદકે દીન નદીયા

જખ ચાહે દે. જોકોઈ કીસીકે ઘર ઉતરે તીન દીન તક ઝીયા
ફત ઉસકો ખુશીસે કરની સુન્નત હે. સવાલ કરના બગેર મો-
હતાલકે હરામ હે.

બયાન કુરબાનીકા.

જે શખ્સ માલીક નીસાબકા હો ઇદ્ઝઝોહાકે દીન
કુરબાની ઉપર વાજેખ હે બકરી બરખ દીનકી ચા હાજી
દારી. યા ગાય વ બરખ યા જઝ્યાદાકો, યા ઉંટ પાંચ બરખ
ના ઉપર તા જુદાકે મેર. આર જો સાત આરમી એક ગાય
યા ડાઠ શરતી હો. યા જો કો જખવર હે, અગર સખ્ક
ગરજ કરબાની હો. જો યા ગરજ નહોતો. જુદાકે મેર. કુ-
બાની ઇલકી નમાઝમે રહેલો વાજી નહીં, ઇલકી નમાઝ
પીછે જુખ્સ કરે. તીન દીન તક જુદાકે મેર. હો, જો
બચારી, બારવી, અગર તીન દીનકે અંદર કુરબાની
હતી કુરબાની યા ઉસકો કીમત ફકીરોકો વ. સદકા ફતવા
આર ઇદ્ઝઝોહાકા હર સાંહમે નીનાબ પર વાજેખ હે, નાસા
બસે પરહનેવાલે હો યા નહો. જયસા કપડા પહેનનેસે યા
ઘર રહેનેસે જઝ્યાદા હો, આર કીમત ઉસકી નીસાબ હો,
આર નીયત તીબરતકી નહો, પર જકાત ફરજ હોગી; જખ

નીયત તીજરતકી ઉસમેં હોગી ઓર બરસભી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રૂકુન રોજે રમઝાનકે

ચવથા રૂકુન ઈસલામકા રોજે રમઝાનકે હે. જોકોઈ ફર્જ નજાને કાફરહે ઓર જીસપર ફરજ હે, નરખે બડા ગુનાહગાર હે. નૈયત રોજેમેં ફરજ હે, બગેર નૈયતકે રોજા. સહીહ નહીં. નૈયત રોજેકી હર રાત કીયા કરે. વકત નૈયતકા સારી રાત હે, સુખ્હકી નમાજસે પેહલે સબ ઉલમાકે મજલિસમેં હે. લેકીન ઇમામે આઝમકે નજદીક જીસને નૈયત રોજેકી રાતમેં નકી, દીનમેં દો પહરસે પેહલે કરલે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો. ઓર દો પહેરસે પીછે નૈયત કીસીકે મજલિસમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંદ રમઝાનકા અપની આંખીસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાતપર એતેવાર ન કીયા, ઓર શહેર વાલોકો રોજેકા હુકમ નકીયા, ઉસ આંદ દેખનેવાલે પર રોજા રખના વાજેગા હુવા. ઓર જો ઇંકા આંદ અપની આંખીસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે દેહનેસે ઇંદ નકી, ઉસ શખ્સકો રોજા અફતાર કરના જયજ નહીં. બલકે સ' મુસલમાનોકે સાથ ઇંદ કરે. ઓર જો દોનો સુરત

મેં ઉસને રોજ નરખા, ચા એકમેં નરખા કઝા ઉસ રોજેકી
 ઉસપર વાજેબહે; પર કફારા ઉસપર વાજેબ નહીં. જસને
 રમઝાનકે રોજેમેં કસદ કરકે ખાયા યા પીયા, ગીજ યા દવા
 યા જમાઅ કીયા કસદન ઉસકા રોજ દુટા. ઓર ઉસપર
 કઝા ઉસ રોજેકી વાજેબ હુઇ. ઓર કફારા યાને ગુનાહગારી
 ભી વાજેબ હુઇ. એક ખરદા આજદ કરે, ઓર ને ખરદા
 મોયસસર ન હોવે, તો દો મહીનેકે ખીલા ફસલ યાને એક
 સંખત રોજે રખે. અગર કોઈ રોજ દો મહીનેકે અંદર ઉજ
 રસે યા ગેર ઉજરસે દુટ ગયા, ફીરકે નચે સીરસે દો મહીનેકે
 રોજે રખે. પર ને અવરત હુચેઝ ઓર નફાસકે ઉજરસે
 દો મહીનેકે અંદર કોઈ રોજ ખાયા મુજબકા નહીં. ઓર
 ને રોજ રખનેકી તાકત નહો, સાડ ફકીરોંકો ખાના દેત્રી;
 એક એકકો ધતના દે જતના સદકએ ફીતરમેં દેતા દે. ઓર
 ને રમઝાનકે સીવા ઓર કોઈ રોજ રખે ઓર તોડદે કફાર
 ત નહીં હોતી, ખલકે કઝા વાજેબ હે. ઓર રમઝાનકા
 રોજ ખતાસે તોડા, જયસેં કુદલી કરતે હુએ એકસદ હલકમેં
 પાની ઉતર ગયા, ચા કીસીને ઉસે પછાડકે નેરસે હલકમેં
 પાની ચા ઓર કુછ ડાલ દીયા, યા કાનમેં યા નાકમેં
 દાડ ડાલદી, યા ને અીજ દવા ગીજ નહીં જયસે કંકર
 મીટ્ટી લકડી ખાયા કસદ કરકે, યા મુંહ ભરકે કચેકી યા રાત.

ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માલુમ હુવા કે
 રાત નથી, ખત્રકે મુખે સાદીક હોગઈથી યા ઉસને ખ્યાલ
 દીન દીન આંખિર હો ગયા, ઓર રોજેકા વકત હો ગયા,
 ચેહુ ખાત ખ્યાલ કરકે રોજ ખોલા પીછે દીન નીકલ
 ખાયા, યા સોને આદમીકે હુકમે પાની જ પડા, ઇન
 સખ સુરતોમે રોજ દુટા, ઓર કઝા ઉસકી વાજેબ હુઈ.
 પર કઝારા વાજેબ નહીં. ઓર જો રોજેકો જુલ ગયા,
 ઓર જુલકર ખાયા, યા પાની પીચા યા જમાઅ કીચા,
 યા ગુસલકી હાજત હુઈ, યા બદન પર તેલ મલા. યા આંખિં
 મેં સુરમા ડાલા, તોભી રોજ નહીં દુટા. રોજમેં ગીબત
 કરના યાને ગીલા કીસીકા કરના, ઓર કીસીકોં ગાલીદેના
 ઓર જુમી કેહના નીહાયત બદલે. સવાબ રોજેકા જતા
 રેહતાહે. બનકે રોજતારકો લાયક હેકે રોજેકો પાક સાક રખે.
 ઓર હજાસ વાંજોંસે અફતાર કરે, ઓર ઇબાદતમેં મશગુલ
 રહે. ઝુઠ દગાબાજી મવકુફ કરે. ઇસ મહીને મુખારકકો ગની
 મત સમજે, એક ઇબાદત ઇસ મહીનેકો સત્તર મહીનેકે
 બરાબર, ફકીર ગરીબકી ખીદમત ગનીમત જાને, ઓર
 સદકા ફીતરકા ઇદક દીન નીહાયત જુશીસે અદા કરે, તો
 રોજ ઉસકે મકજુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાફરકો રોજ રમઝા-
 નકે ખાના જાયજ હે, ઓર જો રોજ રખે તોભી જાયજ હે

પર ને રોજ રખનેસે મરનેકા અંદેશા હો, રોજ રખના
 ગુનાહ હે. જસ મરીઝ મુસાફરને રોજે રમઝાનકે ખાએયે,
 ઓર પોહુ ઉસી મર્ઝમેં મરગયા, યા સફરમેં મરગયા
 ગુનાહગાર નહીં; ઓર બીમાર ચંગા હોકે મરા યા મુસાફર
 મુકીમ હોકર મરા, જીતને દીન ચંગા હોકે જીતા રહા, યા
 મુસાફર મુકીમ હોકે જીતા રહા, ઉતને દીનાંકી કઝા વાળેખ
 હુઈ. જયસે દસ રોજે બીમારી યા સફરમેં ખાએ, ફીર
 અઝછા હોકે યા મુકીમ હોકે પાંચ દીન જીયા અબ ઉસ
 પર પાંચ રોજોંકી કઝા વાળેખ હે. અગર કઝા નકી, વારી
 સ પર વાળેખ હે, કે હર રોજેકે બદલે દો સેર ગંદુમ યા
 ચાર સેર જવ ફકીરોંકો દે. પર દેના વારીસ પર જબ લાજમ
 હે, કે મુરદા કેહુ મરાયો, ઓર બગેર કહે વાળેખ નહીં. પર બગેર
 કહે વારીસને દીયા તોબી સહીહ હે. કઝા રમઝાનકી ચાહે
 એક લખત રખે, ચાહે ફકસે. રખે, લેકીન કફારત એક
 લખત વાળેખ હે. ને શખ્સ નીહાયત ખુરહા હો, ઓર તાકત
 રોજેકી ન રહે, રોજ નરખે, ઓર એવજ હર રોજેકે બરી
 બર સદકએ ફીતરકે ફકીરોંકો દે, ફીર અગર તાકત રોજેકે
 આનએ, ઉન રોજોંકો કઝા કરે. ને અવરત હમલસે હો
 યા દુધ પીલાતી હો અગર રોજ રખનેસે ઉસકે બચ્ચોંકો
 હજીહો, રોજ ખાવે, ઓર કઝા રોજેકી ઉસપર વાળેખ હે.

અવરત હયેઝો નફાસતાલી રોજ ખાવે, જ્ય પાક હો
 ઉસકી કઝા કરે. જો કોઇ ઇફુઝઝોહાકે અરફકે દાન રોજ
 રખે, એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલેકે ગુનાહાં
 બજશે જાવે. ઓર જો રોજ આથુરેકા રખે, એક બરસકે
 ગુનાહાં બજશે જાવે. જયસે નમાજ સીવા ખુદાકે કીસીકે
 વાસ્તે પરહની જાઘજ નહીં, રોજભી કીસી ઓરકા રખના
 જાઘજ નહીં. ચુનાચે ફી જમાનના બાઝ જાહેલ અવરતે
 પીંગંકે રોજે રખતી હે, બહોત પુરાહે. બરસમેં પાંચ રોજે,
 રામના હરામહે, ઇફુલફીતર. ઓર ઇફુઝઝોહા, ઓર જીલહજકી.
 બ્યારવી, બારવી, ઓર તેરવી, તારીખ કો રોજ નહીં રખે.

ઇસલામકા પાંચવાં રૂકુન હજ.

પાંચવાં રૂકુન ઇસલામકા હજ હે, જીસે ખુદાએતાલા
 ખરમે રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમનહો, હજ
 ઉસપર ફર્જ હે. જોકોઇ હજકા ફર્જ નજાને વોહ કાફર હે.
 ઓર જીસપર ફર્જ હો, અદા નકરે વોહ ફાસીક યાને બડા
 ગુનાહગાર હે. હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્જ હે. જ્ય
 ખુદા અસખાબ મોયસ્સર કરે, ઉસવકત મસાઇલ માલુમ

કરશે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાઇલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીશ શરીફમાં આયા છે. કે અકીકેકા ચહ હક હે કે જમ લડકા પયદા હોવે, તબ દો બકરે જુખ્હ કરે. ઝોર લડકી પયદા હોવેતો એક બકરા જુખ્હ કરે. ઝોર “હુજરત સલ લહનાહો અલેહુ વસહજમ” ને અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ બાદ નખુવતકે કીચાહે. ઝોર જો શરાયત ઝોર એહકામ કરમાનીકે હેં, વે શરાયત ઝોર એહકામ અકીકેલી હેં. ઝોર પયદા હોનેકે બાદ લડકેકે સ્ત્રીધે કાનમે અજન કહે, ઝોર દાહને કાનમે અકામત કહે, ઝોર થોડીમી ખજુર ચા ઝોર મીઠી ચીજ ચાકે લડકેકે તાલુપર લગાવે. ઝોર મુસ્તહબહે, જમ અચ્ચા ખોલને લગે, તબ ઉસકે કલમએ તૈયમ તાલીમ કરે. કે પેહલે ઉસકી બાત કલમએ શરીફ હોવે. જુખ્હ કરનેવાલા વકત જુખ્હકે ચહ પરહે—
 —“અહલા હુન્ના હાનેહોલ અદીકતો લે ઇબની કુન્નાને દમોહા ખે દમોહી વ લહમોહા ખે લહ મેહી વ અઝમોહા ખે અઝમેહી વ અલ્લોહા.

એ જીતદેહી વ શારેહા એ શઅરેહી મુખખેહા
 એ મુખખેહી અહા હુમ મજ અલહા શીદાઅન
 લે ઇબ્નો મોનન નારે બીસમીદજાહે અદલાહો
 અફઝર." આર પુત્રાનેમી જઅપર લડકેકા નામ લેવે.
 આર મજબુદકે હાડકો ન તોડે, આર સંધ સંધ જુદા કરે
 મા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, આર એક રાત દાઢકે
 દેવે, આર ગોશત તસદ્દુક કરે, આર માંખાપ ઉસકો ખાવે
 અગર ન ખાવેં તો મુઝાયકા નહીં. અકીકા સાતવેં રોજ કરે,
 અગર સાતવેં રોજ નકીયા, તો અવધવેં રોજ ચા અકીસવેં
 રોજ. ઇસતરેહ હકતેમેંકા ખચાલ કરલેવે. આક લડકેકા સર,
 મુંડાવે, આર ખાલ ચાંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે
 આર ખાલકો કીસો મકાનમે દફન કરે.

ખયાન મુતફરરકાત નૈયેતોંકા આર ફતેહા
 આર હુઆયોંકાં.

‘રમઝાનકે રોજીકી નૈયત’.

નવેતો અન અસુમો ગલન મોન અદાએ શહરે રમઝાન

ફરકુલાહે તઆલા.—

‘રોજ ખોલનેકો નેયત’.

અલા હુમ્મા લકા સુમતો વખેકા આમનતો વ અલ-
યકા તવકકલતો વ અલા રીજકેકા અફતરતો નવેતો સવમલ
ગદે મીન શહરે રમદાન.—

‘અવરતસે ચોહુખત કરતે વકત ચેહ પરહે’.

નવેતો અન અજ મઆ માઆલ મરાતીલ મનક ફતે
લે તલ ખીલ મવકુદે ધલા જેહતીલ ધખાદતે ખે અમરીલકા
હીલ અઝીમ ખીસમીલલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખાંમે ગુરંમા લગાતે વંકંત ચેહ હુઆ પરહના
રખખના અતમીમ લના ગુરના વગફર લના ધન નકા
અલા કુલે શેઈન કદીર.

‘આયનેમે દેખતે વકત ચેહ પરહે’.

ફ તખા રકલાહો અહમગુલ ખાલેકીન.

‘ગુરદેકા ગુસલકી નેયત’.

નવેતો અગ તસેજા હાજલ મૈયેતલ હાદરા વાનેબલ
 ગુસલે ઇમતે સાલલ લે અમરીદજાહે તઆલા લે ઇસતેબા
 હતીસ સલાતે વ રકઇલ હદસ.

‘કુરખાનીકી નૈયત.’

નવેતો અન ઉદ્દીયતા લીલાહે તઆલા અલા હુમ્મા
 હાજ મીનકા વ ઇલયકા રૂ ત કબબલ મીનની ખીસમીલાહે.
 અલાહો અકબર.

‘જાનવરદે જુખ્હ કરનેકા નૈયત’

નવેતો અન અજ બહા હાજલ*— હતતી યખરોજ
 મીનહો દંમુમ મસકુ હુન હલા લન તૈયેખન ખીસમીલાહે
 અલાહો અકબર.

*જાનવર જુખ્હ કરનેકી નૈયતમેં જહાં હાજલ લીખકર
 જગા છોડીદે વહાં અગર ગાયે હોતો ‘બકરે,’ ઓર અગર ઊંટ
 હોતા ‘જમને’ ઓર બેસ હોતો ‘જનમુસા’ અગર બકરી હો તો
 ‘ગનમા’ ઓર મુગી હો તો ‘દુખ્ખ’ ઓર હરન હો તો ‘ઝમી
 નનતા’ ઓર કાઠ પરીંદા હોવે, તો ‘તયરે’ પરહે. ઓર વહાંસે
 ખાટીકી નૈયત તમામ કરે. ઓર જુખ્હ કરે.

શતેહા હજરત રસૂલલ્લાહકે નામકી

અલશતેહા ઇલા જનાએ હદરતે સૈયદના વ સનદના
 વ નબીએના વ હબીએના વ શફીએના મોહમ મદીર રસુ
 લીલાહે સલ લલાહો અલેહે વ અલા આલીહી વ અસહા
 ખીહી વ સલ્લમ વ અરવાહે અવલાદે રસુલીલાહે વ અન્વાજે
 રસુલીલાહે વ અસહાએ રસુલીલાહે વ અનસારે રસુલીલાહે
 વ અસહારે રસુલીલાહે વ મન આ મના ખીહી વ અહી-
 ખ્યાએહી વ ખુલશાએહી સલ લલાહો અલેહે વ સલ્લમ
 વલ મોહાનેરીના વ ખમ સતીત તૈયેખીના વત તાહેરીના વલ
 ખુલશાઈર, રાશેદીનલ મહદી ઇના વ ઇલા અરવાહીત તાએ-
 ઇના વ ત ખ ઇત તાએઇના વલ ઊલમાઇલ મુજ ત હ
 દાના વસ મુ લ હાએ વશ શોહદાએ વજ જોહદાએ વલ
 ફુકરાએ વલ ગુરખાએ મીનલ અરખે વલ અજમ મીન
 ઉમ્મતે મોહમ મદીન સલ લલાહો અલેહે વ સલ્લમ શતેહા

શતેહા હજરત પીરકે નામકી.

અલ શતેહા ઇલા રહે હદરતે ગવસીસ સમદાની કુતબે
 રખખાની મહબુબે મુખહાની મુલતાનીલ આરેફીના સૈયદના
 વ મવલાનશ શયખે મોહ ઇદદીને સૈયદના અખદીલ કાદે-
 રીલ જલાની કદ દ સલ્લાહો સીર રહુલ અજજ શયઉન

લીલલાહે અલ કાતેહા.

કુલ અવલીઆકે નામકી કાતેહા

ઇલા અરવાહે કીદ વતીલ વાસેલીના વ જુબ દતીલ
આરેકીના જમીએ અવલીઆ અલલાહે રહેમા હુમુલ્લાહો
તઆલા શેયુન લીલ્લાહ કાતેહા.

તમામ હુકદારેકે નામકી કાતેહા

અલકાતેહા ઇલા અરવાહે વાલેદીના વ વાલેદીકુમ
વલે ઉસતાજના વલે ઉસતાજકુમ વલે આબાએના વલે
આબાએકુમ વલે અજદાદેના વલે અજદાદેકુમ વલે ઉમ-
મહાતેના વલે ઉમમહાતેકુમ વલે અમવાતેના વ અમવા-
તેકુમ વ અમવાતે જમીઇલ મુસ્લેમીના વલ મુસ્લેમાતે વલ
મોમેનીના વલ મોમેનાતે અલ અહયાયે મીનહુમ વલ
અમવાત કીલ ખરરે વલ ખહરે વલે જમીએ ઉમમતે મોહમ
મદીન સલ લલ્લાહો અલેહે વ સલ્લમ કુલે કાફરતે અહ-
લીલ ઇસલામે મીમ મશારેકીલ અરદે વ મગારેએહા ગફ
રલ્લાહો લહુમુલ જનનાહ અલકાતેહા.

[ઉપર કાતેહા લીખેલું, ઉનમેસે કોઇલી કાતેહા

પરહે, બાદ સુરે અત્રહમ્ એકબાર આર કુલહોવલાહ તીન બાર પરહકે, ચેહ દુઆ પરહે.] આત્રા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મહીવં વ અલા આલે મોહમ મહીવં વબારેક વ સલ્લેમ સુબહા ના રખેકા રખીલ ઇજજતે અમ્મા યસેકુન વ સલામુન અલલ મુરસલીના વસ હમ્દે લીલ્લાહે રખીલ આલ મીન ખે રહ મતેકા યા અર હમર રાહમીન.

• ચેહ દુઆ હર શરજ નમાઝકે બાદ પરહે

અલ્લા હુમ્મા અન તસ સલામ વ મીન કસસલામ વ ઇલયકા • ચરજે ઉસ સલામ હૈયેના રખના ખાસસલામ વ અદ ખેલના દારસ સલામ તબા રકતા રખના વ તઆલયતા યા જલ જલાલે વલ ઇક્રામ ખે રહ મતેકા યા અર હમર રાહમીન. ..

• દુઆ

અલ્લા હુમ્મા રખના આતેના ફીહ ફુનયા હસન તવં વફીલ આ ખિરતે હસન તવં વકેના અજબન નાર વકેના અજબલ કબરે વકે નાઅજબલ હુશરે વકેના અજબલ ફકરે વકેના અજબલ દેન

બેહુર મતે જદ દીસ હસને વસ હુસયને વડેના અજબસ
આખેરતે વહુ શોરના માઅલ અબસાર બે રહ મતેકા
યા અર હમર રહેમીન.

દુઆ

- યા ઇલાહી ક્યા કહું મેં હાલે જર;
હું ગુનાહોંસે નીહાયત શર્મેસાર. ૧
- કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;
ગર્ક ઇસયામેં રહા મુખ્દો મસા. ૨
- તેરે દર પર સીજદમેં રખ્યાહે સર;
છોડ હમ દરકો ભલાં જાઉં કીધર. ૩
- કયું ન બખશીશકા રહુ ઉમેદવાર;
મેં ગુનાહગાર ઓર તું આમુર્નગાર. ૪
- તુને અપને ફજલસે અય કીરદગાર;
મુઝકો ફુતયામેં કીયાહે બા વીકાર. ૫
- ઈસલીથે ચેહ હે દુઆ શામો પગાહ;
રખ હમેશા ફજલકી મુઝપર નીગાહ. ૬
- જબકે રોજે વાપસીકા હો જુહુર;
સાથ ઇમાનકે મેં જાઉં અય ગફુર. ૭

હુશ્રમેં જખ ખલ્લહો અંદાહી;
મુઝકો ખખશાવેં રાફીઉલ મુનનખી. ૮

દુઆ

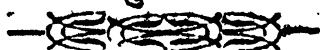
મોમીના અનજ્જે ઇલતીજકે સાથ;
અખ દુઆકે લીએ ઉડાઓ હાય. ૧
અય ખુદા સદકા કીખીયાઇ કા;
સદકા ઉસ નુરે મુરુતકાઇકા. ૨
સીધા રસ્તે ચલાઇયા હુમકો;
પેચી ખમસે ખચાઇચો હુમકો. ૩
મરતે દમ એખસે મદદ કીજો;
સાથ ઇમાનકે ઉડા લીજો. ૪
જખ દર્મે વાપસીહો યાં અંદલાહ;
લખપેદા બાઇલાહા ઇલ સલ્લાહ. ૫
કીનાયો મોમીનાકે સીનેસે;
સીના હોઝએ પાક કીનેસે. ૬
સખકો એક રાહે હુક દીખા યારખ;
ફરહો ઇખીલાઃ એજ સમ. ૭
દીનેદો દીને અહુમહી ફુલકા;

- રો તરીકા મોહમ મહી કલમ. ૮
 ૬ અય ખુલ તુ સમીએ મુલમ;
 બે મુરાદાંકી કર મુરાદ નસીબ. ૯
 ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગમગીન;
 સમકી પ્રીદો મુરાદ આમીન. ૧૦

કુઆ

- અહદા સામેઉલ મુના જાતી;
 સમદા કાફીઉલ મોહીમ માતી. ૧
 જેરો ખાલા નમી તવાનમ ગુફત;
 ખાલેકુલ અરને વસ સમાવાતી. ૨
 હાજતે ખીરા અજ તો મી ખાહમ;
 નાંકે કાઝીએ જુમલે હાજતી. ૩
 હેય પોશીદા અજ તો પીનહા નેસ્ત;
 આલમુ સ સીરરે વસ ખુફીયાતી. ૪
 શુક ફજલે તોફે તવાનમ ગુફત;
 હાફીજ ફી જમીએ હાલાતી. ૫

કુઆ

પંલાહી તલબ હમ કરેં સખ ગરીબ;
 કે રોનોંકી બરકતસે જન્મત નસીબ. ૧
 કે દીખાદ જન્મતમેં દીઠારકો;
 દોવે તાજગી સખ દીઠો જનકો. ૨
 જ બરકત તરાવીહ બખરા સખ ગુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ. ૩
 કરમ કર હમોપર અય સાહેબ કરમ;
 કે રોનોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ. ૪
 દે તપકીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ધુજ્જત દેવે માહે રમઝાનકો. ૫
 દેખો કયાહે ખેહતર મહીના તમામ;
 ફીચા છરમેં નાજેલ ખુદાને કલામ. ૬

[ઉપર ને નઝમમેં કુઆએ સીખી હુકમેં, વોહ
 નમાજકે બાદ ને યાદહો પરહે; આર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.]:
 ૧ સલ લક્લાહો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી વ મુરે
 અરશીહી મોહમ મહીન વ આલીહી વ અસહાબીહી અ
 જમહન ખે રહ મતેજા યા અર હમરે રહેબીન.

બયાન ગુનાહે સગીરા વ કબીરાકા.

સુસલમાને અબ્બ જોશે દીલસે સુના ચાહીએ, કે જ્યેસે
 અરકાન ઇસલામકે બજાજાને ફરજ હેં, ગુનાહોસે દુર રહેનાલી
 ફરજ હે. ગુનાહ બાજે કબીરા ચાને બડે, ઉનકે કરનેસે
 અબ્બ હોગા, અગર તોખા નકરે; આર બાજે સગીરા હેં,
 ઉનકે કરનેસેલી અબ્બ હોગા, પર થોડા અબ્બ ગુનાહે
 કબીરાકા બયાન કરતાહું— શીર્ક ખુદાસે કરના, યતીમોંકા માલ
 ખાના, કીસી અવરતકો ઝુઠી તોહમત છનાકી કરની, દા
 ચદ કાફરોંકે જંગસે ભાગના, શરાબ પોના 'જુદમ નાહક
 કરના, કીસીકો પીછે બદીસે ચાદ કરના, કીસીકે હકમે
 ગુમાને બદ કરના, અપને તથાં જોરોંસે અછછા જનના,
 ખુદાસે ખવફ ન કરના, હમસાએકો નેર ખેટીપર નઝરે બદ
 કરના, ખુદાકી રહમતસે નાઉમેદ હોના, કીસીસે વાએદા
 કરકે વફા નકરના, કીસીકી અનામતમે ખીઆનત કરના
 ખુદાકા ફરજ તરક કરના, ફરઆને શરીફ પરહકે લુલ
 જના, શહાદત હકકી છુપાના, શહાદત ઝુઠી દેના, જુઠ
 યોગના, ખુમુસ કસમ ઝુઠી ખાના, છસસે કીસીકા માલ
 યા જાના યા ફરમત જાતી ગહે, કબીરા ખુદાકે નામકે લીવા

ઘોર કીસીકી ખાના, ઘોર સીબદા કીસીકો સોવા ખુદકે
 કરના, જુમઝમકી નમાજ તરકે કરના, હમેશા જમાઝમત
 લરકે કરના, મુસલમાનોકો કાફર કહેના, કીસીકો ગીલા
 સુનના, ચોરી કરના, સવદા લેતે દેતે કમ તોલના, ઝાલેઝાં
 ફી ખુશામદ કરના, ખ્યાજ ખાના, કઝયા નાહકે ફેસલ કરના
 મોલ ચુકાકે પોછે જખરદસ્તીસે કમ દેના, લડકોંસે પુરા
 કામ કરના, હચેઝકી હાલતમેં અપની જોર યા ખાંદીસે
 સોહાબત કરના, અનાજકી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી
 ઝોર અવરતકે પાસ ખીલવતમેં બેડના, જનવરોંસે હમાઝ
 કરના, જુવા બેલના, કાફરોંકી રસમેં પમંદ કરના, નજુ-
 મીકી ખાતેંકો સરયા જનના, દાવા અપની ઇમાદત યા
 તકવાકો કરના; ગુરદેપર પીટના પુકારકે રોના, ખાનેકો પુરા
 કહેના, નાચ દેખના, રાગ ખાલોંસે સુનના, ઇમાદત લોગોંકે
 દીખાનેકો કરના, કીસીકે ઘરમેં બેઠજાજત ચલેજના, કીસીસે
 મસખરી કરકે બેદુરમત કરના, ગુનાહ ઉતકે સોવા ઘોર
 બહોત હેં. ગરઝ સખ ગુનાહોંસે દુર રહે, ઘોર તોખા કરતા
 રહે. હદીસે શરીફમેં અચાહે, કે મુસલમાન વોહ શખસહે,
 કે જસકો જમાનસે ઘોર હાથસે કીસીકો ઇજ નહો. ઇનસાનકો
 લાજમ હે ઘોર લાયક ચુંદ, કે અપને તઈ લેહાઝ કરકે
 સખસે પુરા આપકો જાત; ઘોર કીસીકો પુરા નજાને, ઘો

(૮૬)

૧ કીસીકા ઝિબ તલાશ નકરે. મસ બઝેર તલાશકે અમર
ઝિબ કીસીકા આલુમ હોજએ, તો નરમીસે ઉસે નસીહત
કરે, લેકીન ફઝીહત નકરે. ઝોર રસવા નકરે હકતઆલ
સબકો અમલકી તવફીક હ. આમીન.

મદહે પયંબર

દહનસે મેરે નામે પાક જલ નીકલા મોહમ મદકા।
હરએકજ શોરયા સલ્લુ અલેહે વઆલે અમનદકા ૧
ભરાહે બેરા હસકે સીનમે હુએ મોહમ મદકા;
વેહી ધનસાં ઉઠાતાહે મઝા નાતે મોમન જદકા. ૨
વીલાએ રહમતુલ લીલ આલમીમે દીહે ત્રાં મેને;
તુઝલે રહમતે બારી નીશાહે મેરી મર કદકા. ૩
વોહ જએ ખુદહે લા ઉન્તેહા તુબો અરઝ હસકા।
એક અદના ખાગચાહે મીલકે મદદાહાંકી સર હદકા. ૪
થેહ મરકન ઝોર વોહ મં હસહે મહાખુએ ઇલાહીકી।
દીલે આશકકે આગે ક્યાહે રતબા અરશે અમનદકા. ૫
હદીમ અદયાને આલમ હોગયે સબ મુનહદમ મકસરા।
ખજા હસવત ડંકા આપકે દીને મુનજનદકા. ૬

- કરોસેં દુશ્મનાને દીકાં; અપના કરસીયા શાહને;
 તઆલલાહ ક્યાયા હોમલા શખ્સી મુન્નર રહ્યા. ૭
- જમીંતોં ઉનકી તશરીફ આવરીસે હોગઈ રવશન;
 ફલકપરબી ઝહુરાહે કદુમે શાહે સર મદ્યા. ૮
- નીકાલું હોસલા 'સાદેર' કહાંતક નાતે વાલામેં
 દીનાહે મેરા ફીલ હસરતો અરમાને ખેહદ્યા. ૯

મદહે શાહીઉલ મુઝનબીન

- સખપે જખ આયા નામે મોહું મદ સજ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ;
 હકને કહા ચેહુ કલમએ અમન્નદ સજ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ. ૧
- નામે ખુદા જે દીક્ષમેહે અપને તાલેમે ધરકે જાતે મોહું મદ;
 ઉસકહે ચેહુ ગંજનએ સગન્દ મલ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ. ૨
- હઝરતકી મેઅરાન્કી શખ્સા ચાર્મ રે શોર્મે મત્તક આપસમેં;
 કહતેયે મુનકર મુઝદએ આમદ સજ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ. ૩
- વરલે ખુદાહે તકીઆ જીસદા અવ અદનાહે જીમકી કુરસી,
 અરશે ખરીહે જીસકી મસનદ સજ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ. ૪
- તુઝમેં જે શોકે ફના ફીરજાહ હ પેફયે ફનાફીલ હઝરત હોન;
 ફીલમે હમેશા પરફાકર ખેહદ સજ લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ. ૫
- ખદકે ખુદા કહતીહે જીસકો આલમમેં કુરઆને નાતેક;

હે વોહ મુકદ્દસે રમે અહમદ સત લલાહે અલેહે વસલમ. ૬
 શુક્રી જરે 'સાદેર' હરદમ કવલે ખુદા પર અપના અમલહે;
 બીરદ જખાંહે નામે મોહું મદ સત લલાહે અલેહે વસલમ. ૭

ગજલે નાઅત

હીદાયતકી દા આલમકો હીદાયત હોતો અયસીહો;
 રીસાલત હોતો અયસીહો નખુવત હોતો અયસીહો. ૧
 ખુરરાકે ખર્ક જવલાન દમમે પહોંચા અરશે આઝમ પર;
 ને તેઝી હોતો અયસીહો ને સુરઅત હોતો અયસીહો. ૨
 વતનસે મેંજે નાંકલા રાહ સીધી લી મદીનેકી;
 ને સવદા હોતો અયસીહો ને વહશત હોતો અયસીહો. ૩
 અસીને અકહી હુમલેમેં તોડા ખામ અયબરકો;
 ને કુવ્વત હોતો અયસીહો ને તાકત હોતો અયસીહો. ૪
 સદાથી અશહદા અનના મોહું નદ સગરેનોંધી;
 સદાકત હોતો અયસીહો શહાદત હોંની અયસીહો. ૫
 જમાલે પાક દીખાયા નીગાહે લુલ્લસે દેખા;
 તવજજહ હોતો અયસીહો ઇનાયત હોતો અયસીહો. ૬
 ને તસવીર આપકી ખિંચી કહા નકાશે કુદરતને;
 ને નકશા હોતો અયસીહો ને સુરત હોતો અયસીહો. ૭

શમે મેરાજ બખશા ઉમ્મતે આસીકો ખાત્રેકને;
 શકાઅત હોતો અયસીહો ને રહમત હોતો અયસીહો. ૮
 'કહ્લીમે' ખુશ બયાં કયા ખુશ કલામીહે જગા કલ્લા;
 મજામીન હોતો અયસેહો તખીઅત હોતો અયસીહો. ૯

મહુદે પયંબર

- નાતે અહમદમેં કહું કયા મેરા રત્ના કયાહે;
 વસ્ક ખાલેકહી ને ફરનાએ તો બંદા કયાહે. ૧
- આગે ખુરશીદ જહાંતાબકે જરરા કયાહે;
 હુસ્ને યુસફી તેરે સામને રત્ના કયાહે. ૨
- બંદએ હકહું ગુલામે શર્હ લખલાક હુંમેં;
 પુછોતો મુઝકો નકીરેન ને સમજા કયાહે. ૩
- જાંક ફર જાતયોંકો પુછુંગા હુ ગામે સત્તામ;
 અપ દોલો દીદા કહો એમર તમજા કયાહે. ૪
- શમે મેરાજમેં ખાત્રેકને ચેહ હજરતસે કહા;
 આ મેરે સામને મહબુબસે પરદા કયાહે. ૫
- સબ થીમટ જાતેહેં કેહતાહેં ને આહમદ કોઈ;
 એમર હંમ તામસે ખરહકર કોઈ મીઠા કયાહે. ૬

- હસને થકખાર મંદીનેકી હથારત કરલી;
 ફીર ઉસે ગેઝએ રીઝવાંકી તમન્ના કયાહે. ૭
 તુરપર હનરતે મુસાએ ગીરે ગરા ખાકરા
 જુલવએ ચાર પુકારા અબી દખા કયાહે. ૮
 મેંતો ઇસ જજ બએ ઉલટકા અસર જબ બનું.
 ખુદ નખી મુઝસે કૃષેં તેરી તમન્ના કયાહે. ૯
 જુલવએ તુરે નખીસે મેરી સયરી હોજનએ
 મત્રેકલ મોતરો કેહદા કે તઝાઝા કયાહે. ૧૦
 અમને નાઅતમેં કુછ તુગમે સરાઈ કરલો;
 હમસફીરો દમે ફાનીકા ભગેરા કયાહે. ૧૧
 શાફએ રોજે જઝાકા હુંમેં મીસકીં મદદાહ;
 ગોઁ યુનાહુગાર હું લેકીન યુઝે પરવા કયાહે. ૧૨
 હમકો વાએજ નયુના છાંરે બેફીશતો દાનખા
 હમ ગુઝામાને નખીહેં હુંમેં કેહતા કયાહે. ૧૩
 થફી કેહતાહે દીલ અસતએ 'રીસકીન' હરદમા
 ઉઃ ચત્ર અબ સુએ અરબ હીંદમેં બયડા કયાહે. ૧૪

કસીદએ નાઅત

જબ હીલસે નામે પાક મોહમદ નીકલે અયા

- હનસાન ગીરતે ગીરતે જમીનપર સંભલ ગયા. ૧
 ખરકતસે નામે પાક હબીબુલ્લાહકે;
 આયા પહારભી મેરે આગે તો ટલ ગયા. ૨
 રોને જઝામેં નારે શકાઅતસે દખલો;
 કોહિ ગીરાં ગુનાહોકા એક પલમેં જલ ગયા. ૩
 જુઝ સખરો શુક આર ન નીકલા ઝખાનસે હરફ;
 ખજર ગલે હુસેનપે જસવકત ચલ ગયા. ૪
 રોયા તમામ શખજો મેં ખાલેકકે ખવફસે;
 દફતર મેરે ગુનાહકા પાનીમેં ગલ ગયા. ૫
 કુછ હાલ અપની ઉમ્મતે આસીકા દખીએ;
 ક્યાં હોગયા ઝમાનેમે કય રંગ બદલ ગયા. ૬
 મોહ ઘર મુસાફરાનાહે ઈતિમે નહીં કયામ;
 આયા જો કોઈ આનતો ફીર કોઈ કલ ગયા. ૭
 પોહચેગા વૌ વોહી મંઝીલે મંકસદ પર અય 'ફરીહ';
 રહે ખુદામેં આનકે જો સરકે બલ ગયા. ૮

મુસદ્દસ

વશ્ક રમુલમેં જો તખીઅત રવાં હુઈ;
 અંબર ફીયાં જખાને કલમ દર દહાં હુઈ.

મુરકે ખુલનસે સાફહી ખુશખુ અર્થાં હુઈ;
 દુર નખાએ પાકસ રવચન જહાં હુઈ.
 કરૂખીયાંમેં મદદે રસલે જમાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૧
 સરદાર આંખાઆકે હેં મહપુષે કીખરીઆ;
 અહમદકા નામ લીખતેહી ખામેને ચેહ કહા,
 લોહે જાળીયાં શુકકે સીજદેમેં રખદીયા;
 હમ બેકમેકે હાલપે રખને કરમ કીયા.
 ખુલખુલકાબી ચમતમેં જખાં ગુલશીશાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૨
 કરૂખીયાંમેં હુગેગેં ગલમાનમે સના;
 પરીજાંમેં આર દેવાંમેં જાનનાંમેં ખરમલા.
 ખાગેંમેં ખુશખુશામેં ગુલાંમેં સમા મસા;
 મદદે સના હનારેં જખીદાહે જા બખત.
 આર ખહુજા ખરમેં મદદે નખી બે ગુમાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૩
 લવલાક જસની શાનહે ખાદીમ હે જાપ્રધલ;
 શમસો કમગસે તુર હુવા જસકા બે અદીલ.
 કવસગદા હોઝ હોગયા જમકે લીએ સખીલ;
 કરઆનકે દુર પરકસે મોહમદહી હે દલીલ.

અરશે ખુદાપે મદહે શહે લામકાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૪
 શકકલ કમરકા મોજેઝા કીસકા હુવાહે ચોર;
 બે સાએ કીત બશાકા હુવા કઃ કરોતો ગોર.
 ખુશખુ બખાં ગુઝતો પસીના ગુલાબ તોર;
 રોજે અઝલસે તા બ અબદહે નખીકા દોર.
 ઉશતરકી મુસમારકી ગોયા જખાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૫
 તેરી 'ગઝલશર' આજમે ઇજ્જતખી હોગઈ;
 મદહે રસુલ કરનેસે હુરમતખી હોગઈ.
 કુનાકે રંજસે તુઝે રાહતખી હોગઈ;
 વલાહ સખસે ખુબ ચહ કીસમતખી હોગઈ.
 શુકરે ખુદાકે મદહે નખી હમસે યાં હુઈ;
 જારી સના રસુલકી દેખો કહાં હુઈ. ૬

કસીદએ નઃઅત

હસ મુસલમાનો ઘર મહફીલે મીલાદ નહો;
 વોહ હમેશા રહે વેરાં કબી આબાદ નહો. ૧
 માયલે નાઅત અગર જહને ખુદા દાદ નહો;

હથ તક ખત્રમે ફસાહત કભી આખાદ નહો. ૨
 શોકે સહરાએ મદીના અગર ઉસ્તાદ નહો;
 કભી ખુલખુલકો ગુલાસ્તાંકા સખક યાદ નહો. ૩
 ખંદાહે ગુલ છમે મેહનાહે ચમનમેં ખુલખુલ;
 વોહ લખે જખમકી મેરે કહી ફરીયાદ નહો. ૪
 કચએ ગેનુએ સરવસે સદા આતાહે;
 ને હવા ખાહ હો મેરા કભી ખરખાદ નહો. ૫
 ગુલજો મહશ્વમેં બોલે મલક દખોતો;
 કીસી મેહનુરે મદીનેકી ચેહ ફરીયાદ નહો. ૬
 જાહેદા છકરે ખુદા કામ કહો આતાહે;
 દીલમેં મહખુએ ઇલાહીકી અગર યાદ નહો. ૭
 ચલ મદીનેકાહે ખાક ઉડાતા ફીરતા;
 બે ખીરદ હાશમેં આ મુશ્તમેં ખરખાદ નહો. ૮
 તુઝકો દાવાહે કે જાંચેગા નખીકી તસવીર;
 હતના ગુસતાખ બસ એ ખામએ બેહજદ નહો. ૯
 કેદ ઉલાશ્તકા હો કમરીકી તરેહુયો પાખંદ;
 સર્પકી તરેહુસે હસ ખાગમેં આજદ નહો. ૧૦
 કેદ ઉલશ્તહીમેં હઝરતકે મેરા હમ નીકલે;
 ખાતમ અલાહ કરે અરસએ મીઆદ નહો. ૧૧
 હાફઝોંકો ને ન સવધ હો તોરે ગેસુધ

હત્ર તક મુરએ વલ લયલ કલી યાદ નહો. ૧૨
 આસમાં પર ન કલી અખમે બીજલી ચમકે;
 અગર ઉંચા એ મેના શોલએ ફરીયાદ નહો. ૧૩
 હર તરફ કુકડા અ ધેરાલી છા જાએ;
 તુ અગર રવશનીએ આલમે ઇજદ નહો. ૧૪
 જલદ ચલીએ તરફ રોઝએ અકદસ 'રીઝવાં';
 હોદમે આપકી મીઠી કહી બરબાદ નહો. ૧૫

ફાઈ

યા સાહેબુલ જમાલે વયા સૈયેદુલ બશાર;
 મીન વજહે કલ મુનીરો લકઃ નવ વરલ કમર.
 લાયુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ;
 બાદ અન ખુદા ખુશ્તુર્જ તુઈ કીરસા મુખ્તેસર.

ફાઈ

યા રખ જ ગુનાહે ખેશ ખુદ મુનઈલમ;
 વજ કવલે બદો ફલે બદે ખુદ ખનલીમ.
 ફેઝી બ દીલમ જ આલમે કદસ ખરેજ;
 વા મહુવ શવહ ખ્યાલે ફાસેદ જ દીલમ.

(૯૬)

કુખાઈ

મેં મોતોરીકહું કામમેં મેરે હે સખ ખતા;
 માનુર હુંકે સહો બશરસે હુવા રવા.
 ઇસલાહદે અગર તુ સમઝતાહે એબકો;
 યા ઠાંપદે કે કોનહે બેએબ જુઝ ખુલ.

અમલુદ્દા શીલ્લાહ કે ચહ રીસાલા ‘હુદોય તુલ
 મુસ્લેમીન યાને ઝુફરી યાતે દીન’ તમામ હુવા
 ખુદાવંદ કરીમ કબુલ કરે, મકબુલે રમુલ કરે. જોકોઈ ઇસકો
 ખરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે હકમેં દુઆએ ખેર
 કરે. યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હબીબકે, ઓર ઉસકી આલ
 ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોકો નેક તવફીક અતાકર,
 બહુરમતે સૈયેદુલ મુરસલાન વ ખાતેમન નખીઈન સલ
 લલાહો અલેહે વ સલ્તમ. આમીન. આમીન. યા
 રબ્બુલ આલમીન.

હમામ શુંદ.

એમ. એસ. અલી.

